

Vestitorul numelui lui Iehova

“Străjerule, cât mai este din noapte?”

Isaia 21.11.

Anul IV — Septembrie 1935 — No. 9

Conținutul:

Cântec de Bucurie partea IV-a • 131

Cântec de Bucurie partea V-a • 142

Apare odată pe lună

Editori:

SOCIETATEA DE BIBLIE
ȘI TRACTATE M. D. I.

Soc. Anonimă de Editură

Str. Crișana No. 33, București 2

Voi
imi
sunteți
atactori-
zice Iehova-
că eu sunt
Dumnezeu.

Isaia 43:12

© W. B. E. S.

CÂNTECE DE BUCURIE

„Tu ești ocrotirea mea, tu mă scoți din necaz, tu mă înconjuți cu cântări de izbăvire”. — Psalm 32:7.

(Continuarea profeției lui Habacuc).

PARTEA IV-a.

IEHOVA este în templul său cel sfânt și la el a adunat Christos Isus pe sfinții săi. Vestirea acestui mare adevăr umple pe rămășița cu bucurie: căci „înaintea feței tale sunt bucurii neșpuse, și desfătări vecinice în dreapta ta”. (Psalm 16:11) Cei ce s-au devotat lui Iehova și împărăției sale, înțeleg bine că bucuria lor este însoțită de necaz deoarece dușmanii se străduiesc în mod disperat să nimicască pe cei care servesc pe Iehova Dumnezeu. Acești răsvărați sunt sorșiți pieirii, de aceea se roagă rămășița în mod îndreptățit: „Lovește-i ea pe niște inovași, Dumnezeule! Fă-i să cadă prin inșeși sfaturile lor. Prăbușește-i în mijlocul păcatelor lor fără număr! Căci se răsvărește împotriva Ta. Munci toți cei ce se încred în țipe, se vor bucura veseli totdeauna, căci tu îi vei ocroti. Tu vei fi bucuria celor care iubesc numele tău”. — Psalm 5:10, 11.

Rămășița iubeste numele lui Iehova și știe că numele sfânt al lui Dumnezeu va fi justificat și bucuria lor este în justificarea numelui său. Ei caută cu zel să fie umpluți de cunoștința și înțelegerea desfășurării progresive a marilor sale scopuri pentru a se putea afla în mod deplin înaintea lui. Unor astfel de credincioși Iehova le zice: „Eu — zice Domnul — te voi învăța, și-ți voi arăta calea pe care trebuie să o urmezi, te voi sfătui, și voi avea privirea îndreptată asupra ta”. (Psalm 32:8) Astfel sfinții de Iehova și învățați de el despre însemnarea prigonirii prezente a mărilor lui Iehova, credincioșii au primit asigurare deplină că rezultatul va fi biruință și de aceea cântă: „Tu ești ocrotirea mea, tu mă scoți din necaz, tu mă înconjuți cu cântări de izbăvire”. — Psalm 32:7.

Profetul Habacuc a stat acolo ca reprezentantul rămășiței credincioase care se află acum pe pământ. Habacuc a primit răspuns la întrebările sale „cuvînci-mă dela Iehova, dela Cel Prea Înalt, și de aceea inima profetului a fost plină de rugăminți, mulțumire și bucurie și el a început un cântec entuziast de bucurie: „Boga lui Habacuc, profetul, pe Sighionot”. — Habacuc 3:4.

Capitolul prim, versetul prim al profeției lui Habacuc este o „sarcină” sau prorocie îndreptată împotriva dușmanilor lui Iehova, și capitolul al treilea este o parte a acestei sarcini Dumnezeu face cunoscut poporului său scopul său și cum va fi împlinit, și această cunoștință umple pe rămășița de bucurie și o face să cânte un cântec de laudă. Habacuc rostește aici o „rugăminți mișcătoare în formă de cântec” și aceasta este și lauda mișcătoare pe care o aduce rămășița lui Iehova Dumnezeu în rugăminți. Cântecul-rugăminți este în formă Sighionot: „în formă unei ode”. (Roth). După rădăcina cuvântului evreesc prin acesta se arată încântare sau transport de bucurie. În-cumuri o poezie forturoasă, fără frân, exaltată. Acesta este un psalm sau cântec de exaltare care se înalță la cele mai înalte culmi de bucurie când Iehova din profetul Habacuc a vedea a lucrurilor viitoare. O înțelegere a pe stă vedenii extaziată pe cei ce văd ce locuri este pe cale de a se împlini.

Habacuc a stat de veghe și a auzit ce a avut Dum-

nezeu să-i spună pentru ce a permis Iehova silnicțiile sau faptele celor nelegiuți și ce le-a făcut el în schimb; și acum profetul se roagă la Iehova să-și aducă la îndeplinire judecățile scrise dinainte. Așa a auzit și rămășița, care stă de veghe, motivele lui Iehova pentru ce a permis ea ei să sufere din mâinile dușmanilor; ei se bucură foarte mult și într-un cântec-rugăminți se roagă la Iehova să împlinească aceste lucruri în curând. „Când am auzit, Doamne, ce ai vestit (alte trad.: faima ta), m'am îngrozit. Insufletește-ți lucrarea în cursul anilor, Doamne! Fă-o cunoscut în trecerea anilor! Dar, în mânia ta, adu-ți aminte de îndurările tale!” (Habacuc 3:2) Prin descoperirea profeției mărilor lui Iehova și prin lămurirea tablourilor de luptă din vechime, acești credincioși au auzit într-adevăr vestea faimii sale și prin credință văd că faima lui Iehova va fi universală în Armaghedon. Numai după ce a venit Domnul la templul său sfânt, a primit rămășița o înțelegere a scopului său. De când sunt însă învățați de Dumnezeu, au învățat că Dumnezeu a hotărât să-și facă un nume mare și că chestiunea de controversă cea mai înaltă sau chestiunea de decizie este justificarea numelui său sfânt, și cu ocazia acestei justificări supremația sa va fi făcută cunoscută tuturor. Mai demult acești urmași ai lui Christos au înțeles că Armaghedonul va fi numai anarhie sau o luptă între clase sociale, adică între creaturile omenești; acum însă vad că în Armaghedon înaintea întreagă organizațiunea lui Satan la luptă împotriva Domnului și împotriva tuturor acelor care iau loc pe partea lui Iehova și că prin urmare Armaghedonul este de fapt lupta lui Iehova. Războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Înțelegerea de mai demult a scopului lui Iehova este aproape o nimica în comparație cu descoperirea scopului său adevărat.

Iehova a rostit în auzul lui Habacuc nenorocirea peste lume, cu deosebire peste „creștinătate”, și Habacuc a zis pentru rămășiță: „Mi-e frică”. Rămășița a auzit acum cuvintele lui Iehova, care îi anunță că bătălia Armaghedonului este foarte aproape, și ei stau cu frică și cutremur înaintea Domnului, încrezându-se rămășița în puterea Domnului, nu au frică din cauza siguranței lor proprii, ei sunt plini de frică și cutremur din cauza grozăviei și măreției manifestărilor sau demonstrațiilor puterii lui Dumnezeu în Armaghedon. Cugelându-se la aceea că toate națiunile vor fi încredinate, că bărbășii, cari formează armatele pământului și care sunt împotriva lui Iehova Dumnezeu și împotriva poporului său, vor cădea și acesta va fi un măcel al maselor în care „le va putezi cirneza slând înăi în picioare, le vor putezi ochii în găurice lor, și le va putezi limba în gură” (Zaharia 11:12), și că nu vor fi destul oameni în viață pentru a îngropa pe cei morți, rămășița înțelege că acesta va fi un timp îngrozitor și înspăimântător. Ei înțeleg însemnătatea cuvintelor lui Isus că acesta va fi un necaz de care n'a văzut lumea niciodată și nici nu va vedea. Văzând rămășița aceste lucruri grozavice, stă înflorată și tremurând înaintea puterii Atotputernicului Dumnezeu. Când Moise a amintit

Israelitilor în câmpia Megabului, ce a avut loc la muntele Sinai, a zis: „Eu am stat atunci între Domnul și voi, ca să vestesc cuvântul Domnului: căci vă era frică de foc, și nu văți suit pe munte”. (Deuteronomul 5:5) „Și privești-a aceea era așa de înfricoșătoare încât Moise a zis: „Sunt îngrozit și tremur” (Ebrei 12:21) Rămășița nu aparține la aceia care cred că Armaghedonul va fi numai un lucru de puțină importanță. Niciodată nu s'a întâmplat ceva ce ar fi egal în ce privește măreția, grandiozitatea și grozăvia cu ceea ce va întâmpla în Armaghedon. Acesta va fi un războiu al Dumnezeuului Celui Atotputernic împotriva dușmanilor fortificați și disperați. Puterea și forța pe care o va arăta Iehova acolo va umplea pe întregii creațiunea cu frică. Chiar și lucrurile neînsușite încă vor tremura. Pieirea armatei lui Faraon în Marea Roșie a fost o ilustrațiune a Armaghedonului, și când Moise și Izraeliții au văzut aceasta, Moise a zis: „Cine este ea linc între dumnezei, Doamne? Cine este ea linc minimal în sfinșenie, bogal în sapte de laudă, și făcător de minuni? Tu și-ai întins mâna dreaptă: și i-a înghițit pământul. Prin îndurarea ta, tu ai călăuzit și ai izbăvit pe poporul acesta; iar prin puterea ta îl îndrepti spre locașul sfinșeniei tale. Popoarele vor afla lucrul acesta, și se vor cutremura: Apucă groaza pe Filistenii”. — Exodul 15:11-14.

Iarăși a zis Moise: „Te vei teme de acest nume slăvit și înfricoșat, adică de DOMNUL, DUMNEZEUL tău”. (Deuteronomul 28:58) „Căci Domnul, Dumnezeuul vostru este Dumnezeuul dumnezeilor, Domnul domnilor, Dumnezeuul cel mare, puternic și înfricoșat, care nu caută la fașa oamenilor și nu primește daruri”. (Deuteronomul 10:17; Martorii nu se tem de dușmanul compus din Satan, Gog și toate oștirile lor de pe pământ, deoarece o astfel de frică a fost alungată de iubirea și devotamentul lor față de Iehova și împărăția sa. (1 Ioan 4:18; 2 Cronici 20:15; Psalm 27:1-3; De ocrotire și siguranță numai aceia se bucură care se încred cu totul în Iehova și-l slujesc.

Lucrurile pe care le-a făcut Iehova în timpurile vechi dușmanilor poporului său, au fost exemple despre ceea ce va întâmpla în Armaghedon. De aceea se roagă acum rămășița cum s'a rugat Habacuc: „Insușește-ți lucrarea în cursul anilor, Doamne!” O altă traducere sună: „Realizează-ți lucrarea în mijlocul anilor!” (Menge) Martorii lui Iehova se roagă acum conform voinței sale ca să repezeze după cum a făgăduit faptele sale din vechime, și anume: „Atunci Domnul se va arăta, și va lupta împotriva acestor neamuri, cum s'a luptat în ziua bătăliei”. (Zaharia 14:3) Aceasta va fi lucrul lui Iehova, lucrul său de mirare. Cercetătorul credincios al profesiei divine află acum pentru ce a luptat Iehova în vechime luptele poporului său și că acele lupte preambresc marea război universal care este foarte aproape. „Dumnezeule, am auzit cu urechile noastre, și părinții noștri ne-au povestit lucrările, pe cari le-ai făcut pe vremea lor, în zilele de odinioară. Cu mâna ta, ai izgonit neamuri, ca să-ți sădești pe ei, ai lovit popoare, ca să-ți întinzi pe ei”. (Psalm 44:1, 2) Iehova zisese: „Aruncăți-vă ochii prințele neamuri, și priviți, nimii-vă, și îngroziți-vă! Căci în zilele voastre voiți face o lucrare, pe care n'ali crede-o dacă v'ar povestit cineva!” (Habacuc 1:5) „Căci tu mă înveselești cu lucrările tale, Doamne, și eu când de veselic, când văd lucrarea mânilor tale”. (Psalm 92:4) „Strălucește și măreție este lucrarea lui, și dreptatea lui fine în vece”. — Psalm 113.

„Fă o cunoscut în trecerea anilor!” Punctul culminant al anilor s'a ajuns în 1911, atunci s'a terminat lumina lui Satan și Christos Isus, Regele de drept al lumii s'a urcat pe tron. Muncă s'a început străntorarea lumii și în Armaghedon se va termina cu o astfel de priveliște a manifestării puterii sale încât toți vor ști că mâna puternică a lui Iehova a făcut aceste lucruri. De aceea toți vă le arăt, de data aceasta, și-i fac să ști puterea și lăria mea: și vor cunoaște că numele meu este Domnul”. (Jeremia 16:21) „Îmi voiți face cunoscut nu-

mele meu cel sfânt în mijlocul poporului meu Israel, și nu-i voiți mai lăsa să-mi păngărească numele meu cel sfânt; ei vor ști neamurile că eu sunt Domnul, Sfântul lui Israel!” — Ezechiel 39:7.

10 Cuvintele lui Habacuc sună după Biblia Miniatur: „În cursul anilor fă-te cunoscut”. „În cursul anilor voiești să o faci cunoscut? În neceaz”. (Rotherham) Nota marginală a acestei traduceri zice: „Sguduire”, „agitare”, „răsvărire” sau „mânie”. Mânia arată aici la un timp de mare tremurare, spaimă îngrozitoare și neliniște, și arată că aici este vorba de timpul Armaghedonului. Concluziunea aceasta este sprijinită prin cuvintele acestea vor fi așezate în marea război universal. Mânia lui Dumnezeu este îndreptată împotriva lui Satan și împotriva întregii lui mulșimi. Această mânie s'a început în 1914, după cum este scris: „Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia ta” — Apocalips 11:18.

11 Despre acelaș timp declară profetul Isaia: „Ca un foc care aprinde vreascurile, ca un foc care face apa să dea în clocoți. Ți-ar cunoaște atunci vrăjmașii numele, și ar tremura neamurile înaintea ta!” (Isaia 61:2) „Sunăți din trâmbiță în Sion! Sunăți în gura mare pe muntele meu cel sfânt, ca să tremure toți locuitorii țării (alte trad.: pământului). Căci vine ziua Domnului, este aproape!” (Ioel 2:1) Aceste texte arată că toate nașunile vor fi așezate în marea război universal. Mânia lui Dumnezeu este îndreptată împotriva lui Satan și împotriva întregii lui mulșimi. Această mânie s'a început în 1914, după cum este scris: „Neamurile se mâniaseră, dar a venit mânia ta” — Apocalips 11:18.

12 Atunci Iehova va asculta și va răspunde la rugăciunea lui Habacuc, acum a rămășiței. „Căci Domnul se va scula ca la muntele Perașim, și se va mânia ca în valea Gabaonului, ca să-și facă lucrarea, lucrarea lui ciutală, ca să-și împlinească lucrul, lucrul lui nemăiauzit” (Isaia 28:21) Habacuc se roagă în rugăciunea sa: „În mânia ta, adu-ți aminte de îndurările tale!” Aceasta este o cerere de îndurare față de devotații credincioși ai lui Iehova, aceștia sunt rămășița și Ionadabii. Dumnezeu își va aduce aminte de aceia care luptă pentru numele lui Iehova și vestesc fără frică mesajul său și-i va ocroti și păzi. „De aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: Acum voi aduce înapoi pe prinșii de război ai lui Iacob, voi aduce mila de toată casa lui Israel, și voiți fi gelos de numele meu cel sfânt”. — Ezechiel 39:25.

13 Puterile stăpânitoare ale acestei lumi rele vor pieri în mare neceaz, de aceea însă, care iubesc și slujesc pe Iehova, se va îndura. „Pot să se mute munții, pot să se elatine denfurile, dar dragostea mea nu se va muta dela tine, și legământul meu de pace nu se va clătina, zice Domnul, care are mila de tine”. (Isaia 54:10) Îndurare va însemna că Dumnezeu în decursul aprinderii mâniei sale în Armaghedon va cruța pe aceia care-l servesc; el nu va face aceasta din pricina lor ci din pricina numelui său sfânt. „Iar tu, Doamne, Dumnezeule, lucrează pentru mine din pricina numelui tău, căci mare este bunătatea ta: izbăvește-mă!” — Psalm 109:21.

14 În zilele de demult Iehova a întâmplat să justifice numele său prin aceea că luptat împotriva dușmanilor poporului său ales. Însă faptele sale de atunci au avut de scop în primul rând să vestească dinainte ce va face în bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic. Când a trimis pe Moise în Egipt ca să-și facă un nume, aceasta a fost numai vremelnice, din pricină că timpul hotărât al lui Dumnezeu de a distruge complet dușmanul nu sosise încă. În Armaghedon însă Iehova își va justifica numele său sfânt pentru totdeauna și veșnic. Cântecul-rugăciune al lui Habacuc povestește ce-a făcut Iehova în trecut, ceea ce prezice ce se va întâmpla în Armaghedon. „Dumnezeu vine din Teman, și Cel Sfânt vine din muntele Paran. — (Oprire; alte trad.: Sela): — Slava lui acopere cerurile, și lauda lui umple pământul”. — Habacuc 3:3.

15 Rugăciunea lui Habacuc, ca Iehova să-și însușească lucrarea în cursul anilor, a fost inspirată de Dumnezeu; și ce-a făcut el în timpurile vechi ca nu răspuns la aceasta, a fost numai o împlinire în mie. Profetul se referă pe scurt la acele fapte mari ale lui Iehova din

vechime, și acestea arată dinainte împlinirea rugăciunii profetice în timpul prezent în întregime sau în mare. În vedenia sa Habacuc a văzut pe Domnul Dumnezeu venind din Teman. Teman a fost nepotul lui Esau sau Edom, și o parte a țării în sud a fost numită după Teman. (Geneza 36:11-15) Iehova este arătat cum vine din Teman. Nota marginală a Bibliei engleze zice cu privire la acest text: „Dumnezeu vine din sud (Luther: dela miazăzi)”. În marșul său triumfal dela muntele Sinai la Ierusalim Dumnezeu a condus pe poporul său prin țara Teman. „Dumnezeule, când ai ieșit tu la fruntea poporului, și când mergeai în pustie (în sudul Ierusalimului), — (Oprire) — s'a cutremurat pământul, s'au topit cerurile dinaintea lui Dumnezeu, s'a zguduit Sinai dinaintea lui Dumnezeu, Dumnezeul lui Israel”. — Psalm 48:7, 8.

¹⁶ Aceasta este sprijinită prin declarațiunea următoare din cartea Judecătorilor: „Doamne, când ai ieșit din Seir (Teman a fost o parte de țară din Seir), când ai plecat din câmpiile Edomului (la cari a aparținut și Temanul), pământul s'a cutremurat, cerurile au picurat, și norii au turnat ape cu găleata”. — Judecătorii 5:4, 5.

¹⁷ Iehova a ales Ierusalimul ca oraș pentru poporul său și și-a pus numele său în el; și el va da bătălia Armaghedonului și-și va justifica numele; prin urmare Ierusalimul reprezintă organizarea sa glorioasă pe care o apără. El este Cel puternic peste toată vremea sa, și în aceasta este cuprinsă și rămășița de pe pământ. Iehova se grăbește la bătălie cu iușca fulgerului și aceasta este reprezentat prin venirea sa din sud la război. „Dar Domnul se va arăta deasupra lor, și săgeata lui va porni ca fulgerul; Domnul Dumnezeu va suna din trâmbiță, și va înainta în vijelia dela miazăzi”. (Zaharia 9:14) El se aruncă ca o furtună, și prin aceasta se arată mare iușcă și aceea că lupla se va începe dintr'odată pe neașteptate, prin ceace dușmanul va fi atacat prin surprindere și va fi nimicit. „Când vor zice: Pace și liniște (alte trad.: siguranță)! atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare”. — 1 Tesaloniceni 5:3.

¹⁸ Mai departe zice Habacuc: „Și Cel Sfânt vine din muntele Paran”. Evident, muntele Paran este întrebuit aici ca ilustrațiune. Unii sunt de părerea că Paran înseamnă „frumos, strălucitor”. Iehova vine în marșul său triumfal la bătălia Armaghedonului din cel mai înalt loc, reprezentat sau ilustrat prin muntele Paran, dar care este cu mult mai impozant și frumos decât acest munte. Dumnezeu a condus pe Israel prin mâna lui Moise dela Sinai spre nord și acum conduce armata sa puternică prin mâna mai marei Moise. Christos Isus, venind din sud, la marea bătălie. „El a zis: Domnul a venit din Sinai, și a răsărit peste ei (peste dușmani) din Seir, a strălucit din muntele Paran, și a ieșit din mijlocul zecilor de mii de sfinți (ingeri), având în dreapta lui locul legii”. — Deuteronomul 33:2, 3.

¹⁹ În Armaghedon „va veni Domnul, Dumnezeul meu, și toți sfinții împreună cu tine!” (Zaharia 14:5) În acest tablou profetic Christos Isus este arătat ca comandantul cel mai înalt, conducând toate oștirile cerului și ale pământului la executarea judecării lui Iehova împotriva dușmanului. Cu privire la același lucru a scris Iuda următoarele: „Și pentru ei a prorocit Enoh, al șaptelea patriarh dela Adam, când a zis: Iată că a venit Domnul cu zecile de mii de sfinți ai săi, ca să facă o judecată împotriva tuturor, și să incredințeze pe toți cei nelegiuiți, de toate faptele nelegiuite, pe care le-au făcut în chip nelegiuit, și de toate cuvintele de orară, pe care le-au roșit împotriva lui acești păcătoși nelegiuiți”. — Iuda 14:15.

²⁰ În Habacuc 3:3 apare cuvântul „Sela” și acest cuvânt înseamnă „pauză” sau „oprire” sau „întrerupere” a muzicii sau a cântecului. Aceasta înseamnă o pruză în lucrul și vorbirea rămășiței. Vedea-va rămășița de pe pământ, reprezentată prin Habacuc, înaintarea oștirilor lui Iehova spre bătălia Armaghedonului? O mulțime de profesii răspund la această întrebare după cât se pare

în mod alternativ și arată că rămășița ve vedea începutul Armaghedonului. Habacuc și cântecul rugăciune al sfinților prezintă pe rămășița cântând laudele lui Iehova când prin credință văd că Armaghedonul este aproape. Se poate spune în mod foarte potrivit că rămășița, când vor vedea izbucnind bătălia Armaghedonului, vor fi atât de umiliți de manifestarea puterii și măririi lui Iehova încât pentru un timp vor înceta cu cântatul și vor purta cu înjurare și frică splendoarea, grandoarea, puterea și gloria Domnului. Priveliștea grandioasă a demonstrațiunii puterii lui Iehova va face pe rămășița să înceteze, adică să facă o pauză, și să rămână absolut mută pentru un timp.

²¹ Immediat după pauză profesia continuă: „Slava lui (a lui Iehova) acopere cerurile”. Această va fi o manifestațiune orbitoare a puterii lui Iehova care va apare pe cer și ea va străluce în strălucire soarele de amiază; și în acest timp trebuie să fie când „pământul va fi plin de cunoștința slavei Domnului, ca mările mării de apele cari-l acopăr”, și toate naștunile și semănările și popoarele pământului vor vedea toate împreună în același timp lucrul acesta. Dumnezeu a declarat de mai multe ori despre dușmani că vor ști că el este Dumnezeu. În credință că rămășița vede acum cum înaintea Iehova cu carii săi puternic de război la lupă, însă de sigur la timpul rândului întreg pământul va primi o demonstrațiune vizibilă a organizațiunii sale puternice trăind în lupă. Profetul lui Iehova zice: „Iată voi arăta slava între neamuri; și toate neamurile vor vedea judecările pe cari le voi face (lui Gog și armatei sale), și pedepsele cu cari îi va lovi mâna mea”. — Ezechiel 39:21.

²² O manifestațiune a puterii lui Iehova a fost văzută de Izraeliți la muntele Sinai; și profetul zice: „Cei din casa lui Israel vor ști că eu sunt Domnul, Dumnezeul lor, din ziua aceea și de atunci înainte”. (Ezechiel 39:22) Ceacă au văzut Izraeliții la muntele Sinai a fost înspăimântător pentru ei: „Înălțarea slavei Domnului era ca în foc mistuitor pe vârful muntelui, înaintea copiilor lui Israel”. (Exodul 24:17) Lucrurile pe care le-au văzut Izraeliții acolo le-au apărut ca pilde sau tipuri a ceace se va întâmpla la sfârșitul lumii. — Corinteni 10:11.

²³ Sfânta Scriptură descoperă în mod clar că manifestațiunea puterii lui Iehova în Armaghedon va înspăimânta și îngrozi pe dușmanul. Habacuc descrie începutul lupăi, zice: „Și lauda lui umple pământul”. De sigur nu dușmanul va cânta lauda lui Iehova, și de aceea această parte a textului trebuie să însemne că laudele lui Iehova vor fi cântate de ceala mică a martorilor lui Iehova când vor vedea gloria sa și marșul înainte al armatei Sale spre lupă. Iehova a făcut în vechime tablouri foarte mari despre aceasta când a trimis pe Izraeliți împotriva Moabiților, Amonților și celor din muntele Seir și a poruncit să fie puși cântăreși în fruntea armatei și toți să cânte când vor ajunge în apropierea deșerturilor: „În clipa aceea când au început cântările și laudele, Domnul a pus o pândă împotriva fiilor lui Amon și ai lui Moab și împotriva celor din muntele Seir, cari veniseră împotriva lui Iuda. Și au fost bătuiți”. (2 Cronici 20:22) Cu adevărat rămășița privește acum mărirea lui Iehova și de aceea cântă: „Doamne, Dumnezeul nostru, cât de minunat este numele tău pe tot pământul! Slava ta se înalță mai pe sus de ceruri”. (Psalm 8:1) Nu este adevărat și aceea că credincioșii de pe pământ vor cânta lauda lui Iehova în timpul Armaghedonului când se va începe războiul? „Cântați Domnului o cântare nouă, cântați laudele lui până la marginile pământului, voi care mergeți pe mare și cei ce locușiți în ea, ostroave și locuri înalte! Să dea slavă Domnului, și să vestească laudele lui în ostroave (locuri stabile, adică cei ce stau în mod hotărât pe partea lui Iehova)!” Aceasta se va face după războiul va fi început: „Domnul înaintea ca un vitez, și-și stărnește râvna ca un om de război; înalță glasul, strigă, își arată puterea împotriva vrăjmașilor săi”. — Isaia 42:10, 12, 13.

²⁴ Profetul pafe a se referi în mod clar la gloria Domnului dela începutul războiului, când zice: „Strălucirea lui

este ca lumina soarelui, din mâna lui pornește raze, și acolo este acuzată lăria lui". (Habacuc 3:1) Adevărat este, după cum este scris, că Dumnezeu este lumină și că în el nu este întuneric. (1. Ioan 1:5) În Armaghedon va face să străluciască lumina sa minimală în așa chip încât toți vor putea vedea gloria sa. „Din strălucirea, care se răsfinge înaintea lui, ieșeau mări, cari acuneau grădina și cărbuni de foc. Donnul a turnat în ceruri. Cel Prea Inalt a făcut să-i răsună glasul, cu grădina și cărbuni de foc”. — Psalm 18:12, 13.

²¹ Acest cântec al lui David a fost cântat în legătură cu lupta pe care a dat-o Dumnezeu pentru el împotriva dușmanilor lui David, și aceasta de asemenea a preumbrat ce se va întâmpla în Armaghedon.

²² Această parte a profeteiei sună după traducerea engleză Rotherham: „Din mâna lui pornește raze (nota marginală: două coarne). O altă traducere sună: „Raze de lumină pleacă din mâna lui” (Biblia Miniatur). Razele de lumină ale lui Iehova sunt putere și, întocmai ca coarnele împing puterile întunericului în pierzare. Prin aceasta se arată că coarnele sunt instrumente ascuțite pentru împungerea dușmanilor. Aici este vorba de mâna glorioasă a Dumnezeului Celui Atotputernic și razele de lumină care pornește din mâna Celui Atotputernic aduc moarte dușmanului.

²³ Mâna deschisă este foarte potrivită pentru a reprezenta pe Christos Isus pe care Iehova îl întrebuințează ca executorul său în nimicirea dușmanilor și despre care este scris: „Când voi acuși fulgerul săbiei mele, și voi pune mâna să fac judecată, mă voi răzbuina împotriva potrivnicilor mei, și voi pedepsi pe cei ce mă urăsc”. (Deuteronomul 32:41, 42; Apoi zice profetul Habacuc: „Și acolo în mâna sa, este ascunsă lăria lui”. Toată puterea în cer și pe pământ a pus-o Dumnezeu în mâna lui Christos Isus și acesta își va întrebuința puterea la timpul rănduit al lui Dumnezeu. (Matei 28:18; Ioan 5:27) În decursul timpului în care Satan a fost domnitorul nemărginit al acestei lumi până în anul 1914 această putere mare a lui Iehova a fost ascunsă. În Armaghedon însă mâna lui Iehova se va face cunoscut simțurilor naturale ale acelor care locuiesc pe pământ. /- Psalm 110:2.

²⁴ Invincibilul (neînvingutul) Iehova al oștirilor înfruntă în război și din dutea lui trebuie să piardă tot lucrul: „Înaintea lui merge ciurma, și malina calcă pe urmele lui”. (Habacuc 3:5) Aceasta, evident, nu înseamnă epidemiile (boala ce atacă pe mai mulți dintr-o dată, ca ciurma de pildă) care sunt amintite în Matei 21 și care au urmat imediat după războiul marcând începutul durerilor sau nenorocirilor peste lume. Ciurma amintită de Habacuc este aceea care este descrisă de Ezechiel și care lovește pe Gog și pe oștirile sale și despre care Ezechiel raportează următoarele: „Atunci voi chema o sabie împotriva lui (împotriva lui Gog și a oștirilor sale) pe toți munții mei, zice Domnul Dumnezeu; sabia sicutăria se va întoarce împotriva fratelui său. El voi judeca prin ciurma și sânge, printr-o ploaie năpraznică și prin pistru de grădina; voi ploua foc și purtoasă peste el, peste oștile lui, și peste popoarele cele multe, cari vor fi cu el. Iui voi arăta astfel mărimea și slăbiciunea, mă voi face cunoscut înaintea mulțimii neamurilor, și vor ști că eu sunt Domnul”. — Ezechiel 38:21-23.

²⁵ „Creștinătatea” este rețeta necredincioasă care a fost preumbrată prin Ierusalimul necredincios. Corpurile sanitare și medicale ale „creștinătății” care de obicei luptă împotriva epidemiilor, în timpul Armaghedonului vor sta neputincioși în fața ciurii și a hoarei. Iehova Dumnezeu va lovi pe dușman cu aceste molime și toți care au fost și sunt împotriva organizațiilor sale sfinte sunt reprezentați prin Ierusalimul necredincios. Cei credincioși sunt reprezentați prin Ierusalimul credincios; și „creștinătatea” care a combătut pe slujitorii adevărați ai Domnului va trebui să sufere ciurma și plăgile pe care Dumnezeu le a făcut să fie descrise în Cuvântul său: „Dar jală urgia cu care va lovi Domnul pe toate popoarele, cari vor lupta împotriva Ierusalimului. Le va putezi carnea stând

jucă în picioare, le vor putezi ochii în găurile lor, și le va putezi limba în gură”. — Zaharia 11:12.

²⁶ Cântarea rugăciune a lui Habacuc, continuând să descrie manifestarea puterii lui Iehova cu ocazia înaintării împotriva dușmanului în Armaghedon, zice: „Molima calcă pe urmele lui”. „Din alaiul lui pornește focul molimii” (Zunz). „Cărbuni aprinși au ieșit dela picioarele lui” (Biblia engleză). „Fulgere de foc au plecat de sub picioarele sale” (Biblia americană). Însemnarea de bază a cuvântului original este „arzător”, fie că este vorba de cărbuni aprinși, fulgere sau fierbințeală. În ascultare față de poruncile Domnului națiunile au fost avertizate de martorii lui Iehova dinaintea acestui foc. Credincioșii au primit dela heruvimi „cărbunii aprinși” și au mers, după cum li s'a poruncit, și i-au împrăștiat asupra cetății necredincioase a „creștinătății”. (Ezechiel 10:1-8) Dușmanii lui Iehova au fost făcuși așternuți picioarelor lui Iehova, el calcă peste ei și aduce vâpăi sau peire peste ei, și ei trebuie să sufere nimicire deplină. „Iar cerurile și pământul de acum sunt păzite și păstrate, prin acelaș cuvânt, pentru focul din ziua de judecată și de peire a oamenilor nelegiuți. Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu troznec, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, că tot ce este pe el, va arde. Așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri, și trupurile cerești se vor topi de căldura focului”. — 2 Petru 3:7, 10, 12.

²⁷ În anul 1914 s'a sculat la porunca lui Iehova Mihail, marele Prinț și Rege, ca să domnească. (Daniel 12:1) Acest prinț puternic face o inspecție amănunțită pe pământ înainte de a se începe Armaghedonul. Profetul Habacuc zice: „Se oprește, și măsoară pământul cu ochiul; privește, și face pe neamuri să tremure; munții cei vecinici se sfărâmă, dealurile cele vechi se pleacă; el umblă pe cărări vecinice”. — Habacuc 3:6.

²⁸ În timp ce Christos Isus a măsurat pământul la porunca lui Iehova, a pus și pe martorii săi să meargă în toate părțile pământului și să vestească judecata sa. Când se va ajunge timpul Armaghedonului, Domnul nu se va opri în marșul său. El va clătina cerul și pământul și se va repezi ca o furtună sau ca iușcala unui ciclon sau vârtej. „El s'a ridicat și a făcut pământul să se cutremure”, zice Biblia Zunz. La muntele Sinai s'a cutremurat pământul și aceea a fost numai o pildă a ceea ce se va întâmpla în Armaghedon. (Evrei 12:26, 27) „Apoi am văzut un seam de domnie mare și alb, și pe Cel ce ședea pe el. Pământul și cerul au fugit dinaintea lui, și nu s'a mai găsit loc pentru ele”. — Apocalips 20:11.

²⁹ Domnul a văzut îndeletnicirea sau activitatea dușmanilor; numeroasele lor conspirațiuni, legăminte sau învoielii, provocări și alte fapte în dușmănie față de Dumnezeu și împărăția sa, precum și ocăririle și prigonirile martorilor lui Iehova; nu numai că el a văzut acestea ci afară de aceasta a însărcinat pe martorii săi să facă cunoscut poporului că aceste instrumente diferite vin dela Satan și aparțin organizațiilor sale, și că Dumnezeu a hotărât să-i nimicască în Armaghedon. Să permită Iehova acum națiunilor care au pângărit numele său să-și continue îndeletnicirea lor nelegiuță? Cântarea-rugăciune a lui Habacuc răspunde: „Privește, și face pe neamuri să tremure”. Oamenii stăpânilor în această lume susțin că națiunile, reprezentate prin munți, sunt veșnice și nu vor pieri niciodată. Cei ce fac planuri pentru o așa numită „restabilire națională” susțin că națiunile trebuie să existe și vor și exista vecinic, și că boala de acum nu este numai vremelnică sau trecătoare, și că aceste planuri pământești vor scoate pe națiuni din încercările pentru a subsista apoi fără sfârșit. Totuși Dumnezeu îl poate și îl va și înjosi și-i va face asemenea cu pământul, și lucrul acesta îl va face prin mâna lui Christos Isus. (Psalm 2:9) Națiunile lumii rele de acum sunt munți ai răpirii. (Psalm 76:4) Habacuc zice (3:6): „Munții cei vecinici se sfărâmă”. Stăpânitorii acestui pământ susțin că acești „munți” sau împărății sunt veșnice, în Armaghe-

don însă vor fi zdrobite ca munți ai răpirii sub picioarele oștirii lui Iehova. În cursul războiului mondial marțorii lui Iehova au fost imprăștiți și au rălăcit pe munții aceștia sau printre aceste națiuni până când Domnul dela 1918 încoace i-a adunat la muntele său, adică în organizațiunea sa sau în locul său al siguranței. (Ezechiel 34:5-13; Psalm 91:1-8) Iehova declară acum națiunilor organizațiunii lui Satan: „Iată, am necaz pe tine, munte nămeților, zice Domnul, pe tine, care nămețai tot pământul! Imi voi întinde mâna peste tine, te voi prăvăli dela înălțimea stâncilor, și te voi preface într'un munte aprins”. (Ieremia 51:25) Poporul nu poate primi nici mântuire și nici învecinătate dela vremea din națiunile acestea sau dela vreo parte oarecare a organizațiunii lui Satan. „În adevăr, zădarnic se așteaptă mântuire dela dealuri și dela mulțimea munților; în adevăr, în Domnul, Dumnezeuul nostru, este mântuirea lui Israel”. (Ieremia 3:23) Toate națiunile acestea vor fi prăpădite. „Căci iată că Domnul iese din locuința lui, se pogorâ, și umblă pe înălțimile pământului! Subt el se topește munții, văile crapă ca cerea (cum se topește cerea) înaintea focului, ca apa care curge prin râpi”. (Mica 1:3, 4) Dacă Dumnezeu ar voi ar putea să facă să se topească munții literali, adică adevărați; dar aceste texte par a se referi la națiunile pământului care vor fi țopite și înjosite și care vor dispărea. „Iată, te fac o sanie ascuțită, nouă de tot, cu mulți dinți; vei zdrobi, vei sfărâma munții, și vei face dealurile ca pleava. Le vei vântura, și le va lua vântul, și un vârtej de va risipi, dar tu, te vei bucura în Domnul, te vei fâli cu Sfântul lui Israel”. -- Isaia 41:15, 16.

²¹ Elementele pământului, care exercitează puterea suverană, adică bărbații care dictează de fapt politica diferitelor națiuni, nu sunt oamenii care stau așa de mult pe planul înălții sau în frunte; ei, dimpotrivă, și se înăpăoa sau în spatele celorlalți. Ei sunt arareori văzuți și publicul știe puțin despre ei, dar ei sunt aceia care spun oamenilor din fruntea națiunilor ce trebuie să facă. În decursul războiului mondial de pildă în timp ce popoarele Franței și ale Germaniei s'au sfâșiat unul pe altul, fabricanții de tunuri și de alte arme ucidătoare din Franța și Germania au fost în înțelegere secretă unii cu alții să nu permită să înceadă războiul ca să-și poată vinde mai departe națiunilor fabricatele lor cu prețuri foarte ureale. Tot așa au fost în înțelegere și marii fabricanți de tunuri și muniții ai Angliei cu cei ai Franței și ai Germaniei. Toți domnii aceștia suprapuțeraii au lucrat împreună atât înaintea cât și în decursul războiului; și cu toate că nimeni nu i-a acuzat de crimă de înaltă trădare totuși ei au fost cei mai vinovați dintre toți oamenii de pe pământ. Acești bărbați au fost oamenii dinapoi culiselor care au făcut pe politicieni să joace cu păpușile pe sămă și să dicteze legile care au fost necesare ca să fie în funcțiune mașinăria războiului, și cu această ocazie profeții au strigat înaintea oamenilor din parohiile lor: „Noi trebuie să întrebăm bine aceste tunuri și proiectile ca să arătăm că avem sânge de viteji în vinele noastre”. O societate de niște lăpărnici mai nerușinați nu s'ar putea găsi nicătre.”

²² Un deal este vârful cel mai înalt al unui munte, și de aceea dealurile reprezintă pe bărbații stăpânitori cei mai înalți sau suprapuțeraii care stau în fruntea națiunilor pământului. Acești bărbați nu se pleacă nici înaintea oamenilor și nici înaintea lui Dumnezeu, în Armaghedon însă vor fi aruncați la pământ și se vor țări în țărâna pământului. Profeta lui Habacuc (3:6) zice: „Dealurile cele vechi se pleacă”. Acești suprapuțeraii internaționali nu se mărginesc niciodată numai la o comunitate locală, ei ocupă pozițiunea cea mai înaltă și se ridică peste toate, cogitând că nici o putere a națiunilor nu le-ar putea face vreun rău, dar în Armaghedon acești „oameni distinși” vor fi răsturnați și înjosți și aceasta este declarațiunea clară și formală a Cuvântului lui Dumnezeu. (Malei 2:12) Când a ieșit Israel din Egipt, Dumnezeu a făcut pe creațiunea neînșufletă să se plece

ca o mărturie pentru numele său. „Când a ieșit Israel din Egipt, casa lui Iacob dela un popor cu limbă străină, Iuda a ajuns locașul lui cel sfânt, și Israel stăpânirea lui; Marea (Roșie) a văzut lucrul acesta și a fugit, Iordaniul s'a întors înapoi (dinaintea lui Iosua); munții au sărit ca niște berbeci, și dealurile ca niște miei”. (Psalm 114:1-4) „Se va întâmpla în seurgerea vremurilor, că muntele casei Domnului va fi întemeiat ca cel mai înalt munte; se va înălța deasupra dealurilor, și toate uzamurile se vor îngământi spre el. Privirea semeață a omului va fi scoborită, și îngământarea lui, va fi smerită; numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea. Căci este o zi a Domnului oștirilor împotriva oricărui om mândru și trufaș, împotriva oricui se înalță, ca să fie plecat”. -- Isaia 2:2, 11, 12.

²³ În Armaghedon Iehova va nivela lucrurile, și influența și puterea oamenilor mari și sus puși va fi nimicită cu totul. „Orice vale să fie înălțată, orice munte și orice deal să fie plecate, coastele să se prefacă în câmpii, și locurile glorioase în locuri netede! Atunci se va descoperi slava Domnului, și în clipa aceea orice faptură o va vedea; căci gura Domnului a vorbit”. (Isaia 40:4, 5) Nu-i de mirare că Habacuc a înalnat un cântec-rugăciune când a primit o vedenie a acestor lucruri. Și cu adevărat și rămășița se roagă și cântă când vede cum se desfășoară aceste lucruri, deoarece credincioșii știu că Iehova își va justifica numele și că ei vor avea privilegiul să steie de partea sa și să vadă biruința sa. Ceeace în organizațiunea Diavolului pare a fi foarte puternic, adică toate părțile acestei organizațiuni, sunt cu totul fără nici o însemnătate privity în lumina puterii lui Iehova.

²⁴ Habacuc zice: „El umblă pe cărări vecinice”. După alte traduceri: „Căile sale sunt căile cele din vechime”. Iehova nu se schimbă. (Maleai 3:6) Ceeace a făcut în vechime, Dumnezeu poate și va repeta în Armaghedon într-o măsură cu mult mai mare ca oricând mai înainte. De mult în trecut Dumnezeu a făcut anumite fapte mari care justifică numele său în mie; în Armaghedon însă lucrul său va fi nemaiăuzit și minunat, lăsând totul în umbră ce s'a întâmplat vreodată. Când Dumnezeu va veni ca să lupte pentru cauza sau chestiunea sa și pentru poporul său, atunci va fi iarăși „cel vechiu” și întreagă creațiunea va ști că Iehova este Cel Alotputernic și Cel Prea înalt.

²⁵ Prin alte profeții Iehova dă să se înțeleagă că Gog, funcționarul cel mai înalt al lui Satan, va conduce armatele lui Satan în bătaia Armaghedonului. Armatele locuiesc în corturi, de aceea corturile arată în mod simbolic locuința războinicilor. Cântecul-rugăciune al lui Habacuc continuă după cum urmează: „Văd corturile Etiopiei (alte trad.: corturile lui Cușan; pline de groază, și se cultrmură colibele din țara Madianului”. (Habacuc 3:7) „Cușan” se refereste aici după cât se pare la Aziaticul Cușan, la împăratul Mesopotamiei numit Cușan-Rișeataim. (Iudecătorii 3:10) Numele eвреesc Iseamună „Cușan-ul celor două nelegiuiri” în limba arabă înseamnă „capul celor două guverne; și aceasta pare a se aplica în mod potrivit lui Gog, persoana cea mai înaltă a guvernului sau a puterii guvernamentale a armatei organizațiunii lui Satan vizibile și invizibile; și acesta este și capul puterii cu două coarne sau a „fiarei” cu două coarne, și aume sistemul imperial anglo-american și acestuia îi corespunde Aram-naharaim peste care a stăpânit Cușan-Rișeataim. (Apocalips 13:11-17) Din aceeași împărăție și probabil că din același linut a venit și profetul necredincios Balaam care s'a ločnit ca să blasteme pe poporul ales al lui Dumnezeu. (Numeri 23:7) Prin aceasta el a reprezentat cum întrebăințează Gog, ca stăpânitor peste imperiul anglo-american, pe clerul venal (care își vinde conștiința, care lucrează numai din interes) care joacă rolul de profet al lui Dumnezeu să lupte împotriva marțorii lui Iehova și să-i blasteme. Imperiul anglo-american este „pro-rocul mincinos” și corespunde lui Balaam. Gog adună pe ingerii răi și pe oamenii răi la Armaghedon și ei înconjoară poporul ales al lui Dumnezeu; și este sigur că locul

de adunare al acestei horde rele va fi adus în mare dezordine, și aceasta este descris prin următoarele cuvinte ale lui Habacuc: „Văd corturile lui Cușan pline de groază”. Și așa vor ajunge oștirile de sub comanda lui Gog în mare strâmtorare. Puterea mondială a șaptea care este stăpânită acum de Gog va ajunge în mai mare necaz și va fi mai plină de groază decât toate celelalte părți ale organizației lui Satan din pricină că acest sistem de putere mondială a lepădat mesajul cu privire la împărăția lui Iehova cu toate că în timpul ei a fost vestit mai mult decât oriunde în alt loc. Acolo se află de asemenea și „seamul de domnie al fiarei”, unde este seamul de domnie al Satanei. Tu (marțorii lui Iehova) îi numele meu... chiar în zilele (dinainte de 1918)... unde locește Satana (reprezentat prin instrumentul său principal Gog”. - Apocalips 2:13, 14.

39 Numele „Madian” înseamnă „ceartă”, „găleacă”. În Habacuc 3:7 este scris despre Madian: „Se cutremură colibele din țara Madianului”. Profetul fals Balaam a învâșat pe Madianii cum ar putea seduce pe dușmanii lor și ar putea face pe Israelii să alunece. (Numeri 25:6-18). Aceasta preumbrește cum toți care urmează conducerea „prorocului mîncinos”, adică a sistemului Imperial anglo-american, pun prin această o piatră de temelie în calea aleșilor lui Dumnezeu; și toți care fac aceasta se vor cutremura și vor cădea. Căderea Madianilor este de asemenea o ilustrație a prăbușirii organizației vizibile a lui Satan. (Judecătorii, capitolele 7 și 8) Dacă pânzele corturilor Madianilor sunt făcute să tremure, atunci și parii de cort se clatină și după aceea cortul se prăbușește. Așa va tremura și organizația Diavolului, și va fi sguduită și va cădea când vor afla că Iehova lupă împotriva lor. (Iacoh 2:19) „Înainte lor ca oștirilor lui Iehova” se cutremură pământul, se zguduie cerurile, soarele și luna se întunecă, și stelele își pierd lumina. Domnul face să tace glasul lui înaintea oștirii sale, căci tabăra lui este foarte mare, și cel ce împlinește cuvântul este puternic. Căci mare este ziua Domnului și foarte înfricoșată; cine o poate suferi? - Ioel 2:10, 11.

40 Nimic nu se va putea împotrivi marșului înainte armatei lui Iehova. Habacuc, profetul lui Dumnezeu, a primit în acel timp o vedenie despre aceasta: și rămășița din mila lui Dumnezeu va vedea în realitate căderea organizației lui Satan; și având ei acum dinainte cunoștință despre aceasta, au fost foarte mîngâiați și speranța lor a fost întărită prin aceasta.

41 Răurile reprezintă pe oamenii națiunilor care se află sub domnia lui Satan în parte cu voia și în parte împotriva voinei lor. „S'a mîniat oare Domnul pe râuri? Împotriva râurilor se aprinde mânia ta, sau împotriva mării se varsă urgia ta, de ai încălecat pe caii tăi, și te-ai suit în carul tău de mîntuire?” (Habacuc 3:8) Când poporul ales al lui Dumnezeu a mers spre țara făgăduită, a fost oprit în acest marș de anumite popoare și Dumnezeu s'a aprins de mînie împotriva lor. Iehova a arătat dușmanilor în acele zile puterea sa dar n'a făcut aceasta pentru o saimă dezarță ei pentru justificarea numelui său; și aceasta reprezintă ce se va împlini în aceste zile din urmă. Când Cananiții au auzit despre puterea mare pe care a arătat-o Iehova, au tremurat de frică. (Iosua 5:1; în același chip își arată Dumnezeu și în ziua de astăzi mânia sa însă nu în primul rând împotriva poporului sărac. El își manifestă puterea spre justificarea numelui său și este mîniat împotriva tuturor aderenților lui Satan. Băul Arnon curge spre apus și se varsă în Marea Moartă, pe țărîmul dinspre răsărit; și pe acest râu Israelii au trebuit să-l treacă înainte de a fi ajuns Iordanul. Iordanul curge dinspre nord în Marea Moartă. Iehova zise Israelitelor: „Sculați-vă, plecați, și treceți pârâul Arnon. Iată, îi dau în mîni pe Sihon, împăratul Heșbonului, Amoritul, și țara lui. Incepe cucirirea, fă război cu el! De azi încolo voi mergea groaza și frica de tine în toate popoarele de sub cer; și, la

auzul saimei tale, vor tremura și se vor îngrozi de tine”. - Deuteronomul 2:21, 25.

42 Înlocuim ea râurile Arnon și Iordan așa curge și curentul omenirii în marea morții. (Romani 5:12) Toți din curent care se împotrivesc înaintării poporului lui Iehova, merită mânia sa și vor primi dovada acesteia. Când Israelii au trecut Iordanul, acel râu a fost plin până peste margînile lui. (Iosua 3:15) În timpul prezent, când poporul lui Dumnezeu înaintează spre împărăție, populațiunea pământului a ajuns punctul culminant, după lăundăroșia proștinii și a altor preluși filosofi. În curând își va manifesta însă Dumnezeu plăcerea și mânia sa împotriva tuturor oamenilor acestora. În timpul Armagedonului acea parte a curentului omenirii, care acum este cunoscută ca „oameni binevoitori” sau „Ionadabi”, se va fi întors ca să scape de necaz sau strâmtorare și să rămână în viață. Celalți oameni însă care rămân de bună voie la organizația lui Satan vor trebui să sufere marele necaz și nimicire în Armagedon deoarece înlocuim ea râurile Arnon și Iordan s'au pus ca barieră sau piedeci în calea marșului poporului ales al lui Dumnezeu spre împărăție. Aderenții organizației lui Satan au volat și au luptat mai departe pentru clișă (societate de oameni puțin onorabili) veche, care a dominat sute de ani și care exercitează apăsare fără încetare, și pe aceasta o sprijinesc; și mai bine voiesc să facă aceasta în loc să asculte mesajul lui Dumnezeu cu privire la el și la împărăția sa, și de aceea ei se împotrivesc împărăției. Mânia lui Dumnezeu se va descărca asupra lor.

43 „Marea este un simbol a ceea ce sprijinește și ține în sus pe organizația apăsătoare a lui Satan de pe pământ; și factorii stăpânitori ai organizației lui Satan, lucrând după voinea lui Satan și prin puterea sa, stăpînesc și exploatează marea. Mânia cea mai aprinsă a lui Dumnezeu se varsă împotriva acestor elemente stăpînitoare care jefuiesc poporul și fac negoși pe „mare”. Sprijinitorii stăpînirii rele și neguștii a lui Satan trebuie să simtă mâna puternică a lui Iehova și marea trebuie secată. „Domnul și-a întins mîna asupra mării; și făcut să tremure împărății; a poruncit nimicirea celătuilor Canaanului (nota marginală: celătuilor Feniciei; Biblia engleză: celății comerțului”. (Isaia 23:11) „El muștră marea și o usucă, face să sece toate râurile; Basanul și Carmelul lănjese, și floarea Libanului se vestejește”. (Naum 1:4) „Silnicia făcută față de mine (Sion) și față de carnea mea (a rămășiței de pe pământ) sfîșiată să se întoarcă asupra Babilonului, zice locuitoarea Sionului. Sângele meu să cadă asupra locuitorilor Caldeiei” zice Ierusalimul. — De aceea, așa vorbește Domnul: Iată, îi voiu apăra pricina (Sionului); și te voiu răzbuia! Voiu seca marea Babilonului, și-i voiu usca izvorul”. — Ieremia 51:35, 36.

44 Aceasta de sigur va chinul pe balaurul care este în mare și care susține că poporul este proprietatea lui. (Isaia 27:1) După Armagedon marea nu va mai fi. (Apocalips 21:1) Când însă oamenii „mării” vor sta în fața Armagedonului, atunci vor tremura și vor fugi. „Ce ai tu, mare, de fugi, și tu, Iordanule, de te întorci înapoi? (Psalm 114:5) „Când te-au văzut apele, Dumnezeule, când te-au văzut apele, s'au cutremurat, și adâncurile s'au mișcat... Ți-ai croit un drum prin mare, o cărare prin apele cele mari, și nu ți s'au mișcat cunoscul urmele”. — Psalm 77:16, 19.

45 Cei care vor fi scăpați și vor fi trecuți prin marele necaz, nu vor primi această favoare din pricina meriului lor propriu ci din pricina numelui lui Iehova, cum a fost cazul și cu ocazia scăpării Israelitelor: „Dar el s'a scăpat, din pricina numelui lui, că să-și arate puterea”. (Psalm 106:3) Cei ce caută smerenie și dreptate fac aceasta spre justificarea numelui lui Iehova, și pentru aceasta își va aduce aminte de ei în timpul strâmtorării.

46 Războiul universal va aduce folos oamenilor de pe pământ care se pun pe partea lui Iehova; și cu privire la aceasta zice profetul Habacuc (3:8): „De ai încălecat pe caii tăi, și te-ai suit în carul tău de mîntuire

scapare; nota marginală și Biblicii Elberfeld: „alte țară; carul tău de biruință”. Cai și cară sunt simbolice pentru echipamentul de războiu, și acest tablou arată că cei ce au luptat pe partea lui Iehova vor fi scăpați în cursul războiului zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, și că în marele războiu Iehova Dumnezeu va câștiga biruința. „Căci Iată, Domnul vine într'un foc, și carările lui sunt ca un vârtej; își prefăc mânia într'un jăratec, și amenințările în tăcări de foc. Căci cu foc, își aduce Domnul la îndeplinire judecățile, și cu sabie lui pedepsește pe oricine; și cei ucizi de Domnul vor fi mulți la număr”. - Isaia 66:15, 16.

47 Acelora, care-și câștigă acum cunoștință despre ceea ce se va întâmpla în Armaghedon și trag folos din aceasta prin aceea că caută smerenie și apoi urmează învățăturile lui Iehova și învață dreptatea, le este dată încredințarea că ei vor fi câștigătorii și vor fi păziți sau ocrotiți în marea bătălie. Profetul Zaharia a avut o vedenie despre bătălia apropiată și a scris: „Am ridicat din nou ochii și m'am uitat, și iată ei patru curi leșeau dintre doi muni (organizațiunea lui Iehova sub Christos Isus; și muniți eroni muniți de Aramă). (Zaharia 6:1) Marea armată a lui Iehova va fi condusă de călărețul său fruntaș și războinic puternic, Christos Isus, și despre el este scris în Apocalips 19:11, 14: „Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s'a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheamă 'Cel credincios' și 'Cel adevărat', și el judecă și se luptă cu dreptate. Oștile din cer îl urmează călări pe cai albi, îmbrăcate cu în subțire, alb și curat”. Toate oștile cerurilor îl vor însoți în acea luptă. „Carările Domnului se numără cu douăzeci de mii, cu mii și mii; Domnul este în mijlocul lor, venind din Sion în locașul său cel sfânt”. (Psalm 68:17). Aceasta va fi o țară de războiu prin care organizațiunea lui Satan va fi zdrobită și nimicită complet, și rămășița credincioasă a lui Iehova de pe pământ va vedea aceasta. (2 Impărați 6:17) Peste această armată puternică Iehova va călări ca comandant suprem. (Psalm 68:33; Ezechiel 1:1-28) Înaintea acestei puteri tari de războiu a lui Iehova, oștile lui Satan vor apare ca niște slăbănogi. „Căci egipteanul este om, nu Dumnezeu, și caii lui sunt carne nu duh”. - Isaia 31:3.

48 Iehova și-a luat echipamentul său de războiu acum de multe sute de ani și a dat lui Satan o ocazie deplină să-și adăverescă provocarea laudăroasă: în Armaghedon însă toate vor fi altele și oștile lui Iehova vor fi descoperite pe deplin. „Aurul tău este desvelit; blestemele sunt săgețile Cuvântului tău... - (Oprire). - Tu despici pământul ca să dai drumul răurilor”. (Habacuc 3:9) În Armaghedon Iehova își va desveli pe deplin „aurul” său și-l va face să zăngănească și va acoperi pe celele de războiu ale dușmanului cu o ploaie de săgeți. Christos Isus este aurul de războiu al lui Iehova și el va împinge puterea sa irezistibilă împotriva dușmanului: „Din el (din seminția lui Iuda) va ieși piatra din capul unghiului, din el va ieși țirusul, din el va ieși aurul de războiu; din el vor ieși toate căpeteniile (care vor lupta împotriva oștirilor dușmanului - Inobedi). (Zaharia 19:1) „Săgețile tale (ale lui Christos Isus) sunt ascuțite; subțire vor cădea popoare, și săgețile tale vor străpunge inimile vrăjmașilor împărăției”. (Psalm 15:5) „Căci lui încordez pe Iuda ca arc, și lui pe Efraim ca săgeată, și voiu scuti pe fiii lui (Iuda și Efraim), Sioane, împotriva fiilor lui, Grecia! Te voiu face ca sabia unui viteaz! Dar Domnul se va arăta deasupra lor, și săgeata lui va porni ca fulger; Domnul Dumnezeu va suna din trâmbiță, și va înainta în vijelie de la miazăzi. Domnul oștirilor îi va ocroti, și vor mânca, și vor zdrobi pietrele de praștie, vor bea, vor face gălăgie ca ameliți de vin; vor fi plini ca un pahar de ferită, ca și colțurile altarului”. (Zaharia 9:13-15) Sprijinind aceasta Isaia mărturisește: „Mi'a făcut gura ca o sabie ascuțită, m'a acoperit cu umbra mâinii lui; și m'a făcut o săgeată ascuțită, m'a acoperit în tolba lui cu săgeți”. (Isaia 49:2) Aurul de războiu al lui Iehova va face devastări sau posiliri printre oști-

cile dușmanului. „A aruncat săgeți și a risipit pe vrăjmașii mei, a înmulțit loviturile trăsnetului și i-a pus pe fugă”. - Psalm 18:14.

49 Iehova dă rămășiței sale credincioase asigurare deplină prin descoperirea profesilor scrise înainte de aceasta cu mult timp; și el face aceasta ca să o întărească în această zi de mare strămtorare. Faptul că Dumnezeu trimite acum poporului său aceste lucruri dovedește desfiutiv că ei au lipsă de puterea câștigată din acestea. De mult timp și-a dat cuvântul și l-a pecețuit cu jurământul său, și așa dă el acelor care cred cuvântului său și se încred în el o asigurare îndoită: „Deceea și Dumnezeu, fiindă voi să dovedeaască cu mai multă țărnic moștenitorilor făgăduinței nestrămutate a hotărârii lui, a venit cu un jurământ; pentruca, prin două lucruri cari nu se pot schimba, și în cari este cu neputință ca Dumnezeu să mintă, să găsim o puternică îmbărbătare noi, a căror scăpare a fost să apucăm nădejdea care ne era pusă înainte.” - Evrei 6:17, 18.

50 Timpul pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic se apropie și Iehova își scoate armele sale de război cum este spus în cântecul prafelic: „Blestemele sunt săgețile cuvântului tău”. „După cum juraseși semințiilor” (Luther). Cuvântul evreesc tradus aici cu „seminții” este tradus în versetul al patrusprezecelea al aceluiaș capitol în Biblia engleză cu „toiaș”, și aceasta arată la acela căruia i-a fost jurat jurământul. Acelaș cuvânt este redat în Psalmul 110:2 cu „toiaș”, unde se spune: „Domnul va înfunde din Sion toiașul de cârmuire al puterii tale”. Iehova a dat „jurăminte de pedepsire” (Kotherham) prin aceea că și-a pus Cuvântul sub jurământ în mâna lui Christos Isus pe care l-a însărcinat să aducă pedeapsă asupra întregii organizațiuni a lui Satan; acestea sunt „vărgile jurate prin Cuvântul său”. Jurămintele sale nu sunt numai o asigurare îndoită pentru urmașii adevărași ai lui Christos Isus, ci ele sunt și „judecata scrisă” împotriva organizațiunii dușmanului, pe care rămășița lui Iehova o cântă cu ocazia împlinirii acestei judecăți jurate. Celor douăsprezece seminții ale Israelului spiritual, adică ale „Israelului lui Dumnezeu”, le-a vestit Iehova Cuvântul său și l-a întărit cu un jurământ, prin care este imposibil ca Dumnezeu să mintă. Prin aceasta speranța rămășiței a fost întărită și aceasta o face să cânte cântece de bucurie. Iehova și-a ridicat înainte de aceasta cu mult timp mâna spre cer și a jurat să aducă mânia sa sau judecățile sale peste dușmanii săi, și pe acestea le descrie el aici în cântecul cântat de Habacuc. Deoarece Iehova și-a dat cuvântul și jurământul să facă aceste lucruri, de aceea se roagă și rămășița preumbrății de Habacuc rugăciunea profetică înaintea lui Iehova și cântă: „Jusuflește-ți lucrarea în cursul anilor”; și prin aceasta arată încrederea lor deplină în Cuvântul Celui Prea Înalt. Credincioșii sunt smeriți deoarece ei caută cu zel să înțeleagă scopul lui Iehova și se grăbesc să urmeze voința sa, și de aceea Iehova are plăcere de ei, și ei se bucură și cântă: „Căci Domnul are plăcere de poporul său, și slăvește pe cei nenoroșiți, mântuindu-i. Să salte de bucurie credincioșii lui îmbrăcați în slavă, să sealte strigăte de bucurie în așternutul lor! Laudele lui Dumnezeu să fie în gura lor, și sabia cu două tășuri în mâna lor, ca să facă răzbumare asupra neamurilor, și să pedepsească popoarele; să lege pe împărații lor cu lanțuri, și pe mări mari lor cu obezi de fer, ca să aducă la îndeplinire împotriva lor judecata scrisă! Aceasta este o cinste pentru toți credincioșii lui. Lăudați pe Domnul!” - Psalm 149:1-9.

51 Având încredere deplină în Iehova și în Cuvântul său, și în ascultare față de poruncile sale, rămășița, adică martorii lui Iehova, duc avertismentul înainte de începutul Armaghedonului la stăpânitorii lumii și la poporul de rând și proclamă ziua mării lui Iehova. (Isaia 61:2; Apocalips 16:1-21) „Un cuvânt spune Domnul, și femeile aducătoare de vești bune sunt o mare oștire”. (Psalm 68:11) Rezultatul străduințelor lor în această privință arată că binecuvântarea Domnului a fost asupra

lor, și aceasta cu deosebire în anii din urmă. Este de așteptat că dușmanii și instrumentele sale vor face tot felul de greutăți acestor vestitori ai adevărului, care fac cunoscut blestemul lui Iehova asupra stăpânilor nelegiuiți de acum ai lumii și judecățile lui împotriva lor. Ce s'ar putea aștepta altceva acum decât dușmănie și prigonire a acelor care se pun în mod hotărât pentru Dumnezeu și împărăția sa? Lucrurile în care le vedem întâmplându-se în zilele acestea sunt în armonie perfectă cu ceea ce prezis Dumnezeu de mult timp, și care lucruri sunt de lipsă pentru că rămășița să-și poată dovedi acum neprăhătirea înaintea lui Dumnezeu. În trecut urmașii lui Christos Isus au apărut Cuvântul lui Iehova și s'au sprijinit cu încredere pe el în măsura în care au înțeles ei Scriptura și au așteptat cu mare bucurie ziua mântuirii lor; ei au avut însă puțină sau mai puțin înțelegere că scopul principal al lui Iehova este preamărirea și justificarea numelui său sfânt. Aceasta se referă cu deosebire la timpul pe care l-a avut profetul în minte când a scris: „Căci mărit-ai săgăduința ta (alte trad.: cuvântul tău) peste tot numele tău”. (Psalm 138:2). Acum însă în ziua prezentă când justificarea numelui lui Iehova este aproape și când Armageddonul se apropie din ce în ce mai mult (și cu deosebire în Armageddon), Dumnezeu își adevărește Cuvântul pe care marilor săi l-au auzit și l-au publicat, și în Armageddon își va justifica atât Cuvântul cât și numele său spre mărirea și cinstirea sa. (Isaia 41:26) Cei ce continuă acum să vestească sau să publice Cuvântul și faima lui Iehova Dumnezeu sunt plini de bucurie. Ei nu pot și nici nu voiesc să oprească cântecul. Ei văd și prețuiesc desfășurarea profesiei și toți împreună își unesc glasurile și vestesc în armonie laudele numelui sfânt al lui Dumnezeu. (Isaia 52:8) Aceasta trebuie și voiesc să o facă încontinuu până când Dumnezeu le va da alte ordine.

²² În acest loc al cântecului profetic al lui Habacuc prin cuvântul „Sela” (în unele traduceri românești cuvântul „Sela” este tradus cu „oprire”) se arată o altă pauză. Această pauză accentuează importanța profesiei care a fost tocmai exprimată. Pauza dă ocazie acelor care se nutresc cu bucurie din adevăratele sfinte ale profesiei, să se eufete în acest loc cu mulțumire mai profundă față de Dumnezeu asupra lucrurilor delicioase ale profesiei. Pauza mai arată și ceea ce partea următoare a acestui cântec profetic merită înlocuim ca cea treacă atenție și meditație plină de rugăciune. Deoarece cuvântul „Sela” mai înseamnă și „forță” (în muzică), adică „tare”, nu putem aștepta oare că în cuvintele următoare ale cântecului-rugăciune al profesiei vom auzi lucruri și mai tari?

(Urmează).

Intrebări pentru studiu

- Alin. 1, 2. Arată motivul pentru ce este rămășița plină de bucurie chiar și în neez sau străntorare.
 Alin. 3, 4. Arată însemnarea expresiunii „Ruga lui Habacuc, profetul, pe Șighionol”.
 Alin. 5-7. Arată legătura dintre declarațiunea din Habacuc 2:1 și cuvintele din 3:2, „Când am auzit, Doamne, ce ai vestit”, în aplicațiunea lor acelor pe care pro-

felul l-a reprezentat acolo. Arată cu ajutorul altor texte din Scriptură care este aplicațiunea declarațiunii profetice a lui Habacuc: „M'am îngrozit”?

Alin. 8-11. Cu ajutorul textelor biblice arată însemnarea rugăciunii rămășiței: „Insuslește-ți lucrarea în cursul anilor!” Dalu-s'a vre-un răspuns la această rugăciune?

Alin. 12, 13. Din ce motiv se face rugăciunea următoare: „Dar, în mânia ta, adu-și aminte de îndurările tale!”

Alin. 14-23. Arată felul cum a venit Iehova în zilele de mai demult și scopul venirii sale în marea zi a Armageddonului, după cum este raportat și prezis a) în Habacuc 3:3 cu cuvintele „Dumnezeu vine din Teman”, precum și în alte texte biblice care dovedesc aceasta; b) în expresiunea următoare: „Și Cel Sfânt vine din muntele Paran”; c) în „Slava lui acoperă cerurile”; d) în „și lauda lui umple pământul”. Cum de se potrivește ordinul „Sela” tocmai în acest loc al profesiei?

Alin. 24-27. Arată cu ajutorul textelor biblice înrudite însemnarea profetică a declarațiunii: a) „Strălucirea lui este ca lumina soarelui”; b) „Din mâna lui pornesc raze (coarne)”; c) „și acolo este ascunsă țărâna lui”.

Alin. 28-30. Cum va merge ciurma înaintea lui; cum vor ieși fulgere de foc de sub picioarele lui?

Alin. 31-37. „Se oprește, și măsoară pământul”: când și cum? În ce poate fi văzută împlinirea declarațiunii următoare, după cum este reprezentat în textele biblice care se referă la aceasta: a) „Privește și face pe oameni să tremure”; b) „munții cei vecinici se sfărâmă”; c) „dealurile cele vechi se pleacă”? Ce înseamnă declarațiunea următoare: „Căile sale sunt veșnice”?

Alin. 38-40. Cum văd, în împlinirea versetului 7, cei reprezentați de profetul Habacuc: a) „corturile lui Cușan, pline de groază”; b) „și colibeile din țara Medianului” tremurând?

Alin. 41-45. Arată cu ajutorul textelor biblice și a stărilor prezente dacă Domnul a arătat dispreț sau mânie „împotriva răurilor” și mânie aprinsă „împotriva mării”.

Alin. 46-48. Când, cum și în ce scop, va încăleca Iehova pe caii săi și se va sui în carul său de mântuire? Pe cine va mântui el atunci și pentru ce?

Alin. 49. Explică cu ajutorul textelor din Scriptură pentru ce dat Iehova aceste profesii de atâta timp și numai acum în ziua aceasta descopere poporului său credincios însemnarea lor.

Alin. 50-51. „Arcul tău este desvelit”: în ce chip? Citează texte din Scriptură care se referă la aceasta. În împlinirea căror jurăminte se întâmplă aceasta? Explică expresiunea „semințiilor”. Ce scop urmărește Iehova prin facerea lucrului aci profetizat? Cum se poartă aceia cărora le-a fost descoperit acum scopul lui Iehova? Ce dovedește rezultatul străduințelor lor din timpul prezent? Pentru ce aduce aceasta prigonire mai mare cu sine?

Alin. 52. Ce înseamnă „Sela” în acest loc al cântecului profetic?

(W. T. dia 15 Iunie 1935).

CÂNTECE DE BUCURIE

„Tu ești ocrotirea mea, tu mă scoți din necaz, tu mă înconjuți cu cântări de izbăvire”. -- Psalm 32:7.

(Continuarea profeciei lui Habacuc).

PARTEA V-a

IEHOVA va pune un capăt răului și tuturor nelegiuirilor care stăpânesc acum pe pământ prin exercitarea puterii sale. Prin niciun alt mijloc nu va fi adus la supunere dușmanul. „Din pricina mărimii puterii tale, vrăjmașii tăi te lingusec”. (Psalm 66:3) Relativ numai puțini oameni există pe pământ care cred că Iehova este atotputernic. Ei nu știu că numai Dumnezeu este puternic. (Psalm 62:11) În Armaghedon însă toți vor fi siliți să recunoască puterea sa fără margini. Fiește, justificarea numelui lui Iehova face necesară o demonstrație a puterii sale nemărginite; și astfel va învăța pe creațiune că el este Cel Prea Inalt și afară de el altul nu este. „Dumnezeu este mare în puterea lui; cine ar putea să învețe pe alții ca El?” (Iov 36:22) El mântuiește pe om, dar nu din pricina unor calități bune ale omului, ci „din pricina numelui lui, ca să-și arate puterea”. (Psalm 106:8) Satan își măsoară puterea cu cea a lui Iehova și de aceea trebuie nimiciri Satan și toți urmașii săi. Armaghedonul acesta este războiul Dumnezeului Celui Atotputernic, a fost fixat și el va aduce nimicirea lui Satan și justificarea numelui lui Iehova. Toți, care au susținut în mod smintit că Armaghedonul nu va fi așa de rău, și toți, care au eugetat că Armaghedonul nu va fi decât o luptă între clasele sociale, mai departe toți acia, care în neștiința lor au crezut că Armaghedonul a trecut deja, să fie cu luare-aminte la ceea ce a declarat Iehova prin gura prorocului său Habacuc. Pauza în acest loc al profeciei este foarte la locul ei pentru că să se eugete asupra lucrurilor pe care le-am învățat. Și cu privire la ceea ce urmează acum în profecie este potrivit ca muzicanții să treacă acum la un „forte”, adică să facă să sune cântecul: tare și plin de putere. Toți care iubesc pe Iehova, să cânte acum cu voce tare: „Dumnezeule, cine este ca tine?” (Psalm 71:19) „Nimeni nu este ca tine între dumnezei, Doamne, și nimie nu seamănă cu lucrările tale. Toate neamurile, pe cari le-ai făcut, vor veni să se închine înaintea ta, Doamne, și să dea slavă numelui tău. Căci tu ești mare, și faci minuni, numai tu ești Dumnezeu”. -- Psalm 86:8-10.

Habacuc a avut o vedenie despre războiul universal și despre demonstrațiunea mării puteri a lui Iehova, și după scurta pauză profetul a cântat cu mai mare putere: „Tu despici pământul ca să dai drumul râurilor”. (Habacuc 3:9) „Cu râuri împarți pământul”. (Biblia Zürcher) Are Iehova puterea să facă aceasta în mod literal? Preținșii învățați ai acestei lumi vor răspunde: nu. Dară de seamă despre marea potop ar fi trebuit să le deschidă ochii, ei însă refuză să învețe și sunt neștiutori prin urmare cu voia. (2 Petru 3:5) Iehova Dumnezeu a făcut în trecut lucruri asemănătoare și în Armaghedon înăși le va face însă într-o măsură cu mult mai mare. „Își pune mâna pe stâncă de cremene, și răstoarnă munții din rădăcină. Sapă șanțuri în stânci, și ochiul lui privește tot ce este de preț în ele. Oprește curgerea apelor, și scoate la lumină ce este ascuns”. (Iov 28:9-11) „A despici stânci în pustie, și le-a dat să bea ca din niște valuri cu ape multe. A făcut să își scesească izvoare din stânci, și să curgă ape ca niște râuri”. (Psalm 78:15,16) „A deschis stâncă, și au curs ape, cari s-au vărsat ca un râu în locuri uscate”. (Psalm 105:11)

„Și ei nu însetară, când îi conduce prin deșerturi; făcui-a să curgă pentru dânșii ape din stâncă, despici-a stâncă, și apele au curs”. (Isaia 48:21) Aceste lucruri au fost scrise în vechime spre folosul rămășiței și au

preumbrît lucruri și mai mari care se vor întâmpla în curând.

² În „zilele din urmă” ale stăpânirii rele a lui Satan, a stăpânit cu deosebire în „creștinătate”, o soame de a auzi Cuvântul lui Dumnezeu, și Iehova a deschis canalele pentru Cuvântul său al adevărului și a făcut să curgă adevărul ca apele peste această organizațiune închisă printre oameni; și în felul acesta a ajuns la grupele stăpânitoare pământești ale lui Satan și la supușii acestora înștiinșare și avertisment. Printre aceștia se găsesse o mulțime de oameni binevoitori numiți „Ionadabi”; și aceștia au fost ajunși de apele împropășitoare ale adevărului și astfel au fost lăsați dela organizațiunea lui Satan sau despărțiți de ea. Unșii lui Iehova, care sub asuprirea prigonirii au rămas statornici și credincioși pe partea lui Dumnezeu, au avut privilegiul să aducă celor însetați din această apă a adevărului. Preoșii „ionvâțași”, egoiști și aliașii lor cruzi și îndărătnici au refuzat apa care le-a fost adusă în pace. De aceea Armaghedonul este următorul ce-i așteaptă.

⁴ Despicierea sau erăparea pământului literal în Armaghedon va face pe înțelepții lumii și pe aliașii lor cruzi să orbească într’adevăr și să turbe de groază și de mânie, și aceșii conspiratori, care sub conducerea lui Gog combăt acum pe martorii lui Iehova, se vor năpusti unii asupra altora, înlocuind cum s’au atacat Madianșii și aliașii lor unul pe altul când a sunat Ghebeon alarma. (Iudecătorii 7:22) O astfel de luptă între ei înșiși a fost preumbrîtă și prin întâmplările care sunt raportate în legătură cu atacul Moabișilor, Amonișilor și a celor din muntele Seir împotriva Izraeliților și cum s’au nimiciri dușmanii unii pe alții. (2 Cronici 20:22, 23) În marea și minunatul război al Armaghedonului pământul adevărat se va despica sau erăpa și din aceste erăpături sau deschizături vor curge râuri care vor despărți pe oamenii unii de alții; și atunci orbi și furioși cum vor fi se vor ataca unul pe altul, și afară de aceasta oștirile lui Christos vor lovi pe dușman cu moartea, atât pe oștirile sale vizibile cât și pe cele invizibile.

⁵ Cine va vedea priveliștea minunată a arătării puterii lui Iehova în Armaghedon? Profetul Habacuc zice: „La vederea ta se cutremură munții; se năpustesc râuri de apă; adâncul își ridică glasul, și își înalță valurile în sus”. (Habacuc 3:10) Înălții și iluștrii stăpânitori guvernanti ai instituțiunilor omenești vor vedea că Iehova Dumnezeu este acela împotriva căruia s’au pus în ordine de bălaie și că acum a sosit sfârșitul lor. Această concluziune este sprijinită pe deplin prin profecia din Isaia 40:5: „Atunci se va descoperi slava Domnului, și în clipa aceea orice făptură o va vedea; căci gura Domnului a vorbit”. În acel timp întreg pământul va fi umplut de cunoștința slavei (importanței serioase, a puterii și a numelui) Domnului Dumnezeu. (Iov 2:11) Națiunea Izrael a fost reprezentată simbolic printr’un munte și când aceea națiune a devenit necredincioasă lui Dumnezeu, atunci a poruncit profetului său să zică: „Fiul omului, întoarceți fața spre munții lui Israel (cel necredincios, porocesc împotriva lor, și ză: Munți ai lui Israel, ascultați cuvântul Domnului Dumnezeu!... Iată, voi aduce sabie împotriva voastră, și vă voi nimici înălțimile... și veți ști că eu sunt Domnul” (Ezechiel 6:2, 3, 7) Aceste cuvinte profetice se potrivesc acum la „creștinătatea” necredincioasă, și aceasta a fost preumbrîtă prin Is-

raclul necredincios. Popoarele și națiunile vor vedea lucrul acesta și le va fi foarte frică. — Apocalips 1:7.

• Tremura vor locuitorii pământului la vederea manifestării puterii lui Iehova? Habacuc a cântat: „La vederea ta, se cutremură munții”, și aceasta arată că stăpânitorii pământului vor tremura foarte tare. După textul ebreesc aceasta înseamnă că ei s'au svârcolit în dureri ca o femeie în durerile nașterii. Aceasta este adevărat prin declarațiunea următoare inspirată a apostolului: „Când vor zice: Pace și liniște (alte trad.: siguranță!) atunci a prăpăditește neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare”. (1 Tesaloničeni 5:3) Aceasta va fi cu mult mai rău ca durerile nașterii Sionului la nașterea națiunii noi. (Isaia 66:7, 8) Puternicii pământului care stăpânesc acum în organizațiunea vizibilă a lui Satan, își vor pierde tot curajul și nu se vor mai tăli și nici nu se vor mai simți siguri ca și acum în pozițiunea lor fortificată. Când vor vedea că este vorba de o descoperire a puterii lui Iehova în contra potrivnicilor săi... vor tremura și se vor cutremura de mare frică și încredințare. „O spun, în gelozia și în focul mâniei mele: în ziua aceea (a năvălirii lui Gog, va fi un mare cutremur în țara lui Israel (în creștinătate) și în toate celelalte părți ale organizațiunii lui Satan... vor tremura de mine (toți oamenii cari sunt pe fața pământului; munții (puterile stăpânitoare înalte) se vor răsturna, peretii stâncilor se vor prăbuși, și toate zidurile vor cădea la pământ”. — Ezechiel 38:19, 20.

• Având în vedere ceace trebuie să urmeze, în curând, răunășia credincioasă să aștepte acum numai cu răbdare pe Domnul, să se încreadă în el pe deplin și în loc să fie descurajată din pricina prigonirii, să continue să cânte cu râvnă. Cântecul lui Habacuc zice: „Se năpustesc râuri de apă”; „apele cad în șiroaie” (Miniatură: „apele se ridică în „Ialazuri” (Menge: „vorburi de apă se repezesc” (după Biblia engleză revizuită). Aceste traduceri diferite ajută a clarifica chestiunea. Prin aceasta se arată dinaintea ochilor oștirile biruitoare ale lui Iehova de sub conducerea lui Christos. Isus se vor năpusti ca un flux puternic de mare și vor mătura și vor nimici pe dușman. „Atunci se vor teme de numele Domnului cei dela apus, și de slava lui cei dela răsăritul soarelui”. „Căci el vine ca un flux în năvălitor, pe care l rostogolește spiritul lui Iehova”. (Isaia 59:19) „Iată că vine dela Domnul un oim tare și puternic, ca o furtună de piatră, ca o vijelie nimicitoare, ca o rupere de nori cu înari și vânt de ape, care o doborâă cu pulbere la pământ. În ziua aceea, Domnul oștirilor va fi o cunună strălucitoare și o potolă măreță pentru răunășia poporului, sau: „alte trad. și un dăb de judecată pentru cei ce șale pe seamă de judecată, și o putere pentru cei ce dau pe vrăjmaș încopoi până la porțile lui. Voi face din neputințoarea (alte trad. drept o lege, și din dreptate o cumpănă; și grindina va suipa locul de scăpare al mincinosilor, și apele îi vor îneca adăpostul”. (Isaia 28:2, 5, 6, 17) „Și Domnul va face să răsună glasul lui măreț, își va așăa brațul gol să lovească, în mânia lui aprinsă, în mijlocul Babilonului loc misticilor, în mijlocul încului, furtunii și pietrelor de grindină. Atunci, Asirianul (puterea mondială a lui Satan) va tremura de glasul Domnului, care îl va lovi cu mânia sa”. — Isaia 30:30, 31.

• Habacuc cântă: „Așăpânt își ridică glasul, și își înalță valurile în sus”. Cântecul ebreesc tradus aici cu „valăne”, „zvon” sau „mare” cuprinde oel eugelul unui adăne de apă mugibitoare. Tabloul arată aici foarte înalte valuri bubuitoare de flux subit și violent, al mării care au tot precianțele sau de orănele sau de cutremurele de mare cele mai imense. Oea mai mare adâncime a mării constatăată până acumă este în apropierea insulelor Filipine, și ael fiind este cunoscut din pricina fluxurilor sale subite și violente ale mării și vârtejurilor sale puternice. Astel de lucruri trebuie să se întâmple în măsură cu mult mai mare în Armaghedon, și aceasta va

sgului marea în modul cel mai îngrozitor până în adâncul ei. Aceasta trebuie să arate că oamenii, care prin influența Diavolului au fost instrăinași mai mult de Domnul Dumnezeu, vor fi aruncași formidabil dintr'o parte într'alta în Armaghedon. „Când te-au văzut apele, Dumnezeu, când te-au văzut apele, s'au cutremurat, și adăncurile s'au mișcal. Norii au turnat apă cu găleata, tubetul a răsuat în nori, și săgețile tale au sbural în toate părțile”. — Psalm 77:16, 17.

• „Corăbiile din Tarsis” care sunt ocupate de Tyr-ul și Sidon-ul modern nu vor putea rezista împotriva unei mării alăt de furtunoase. (Vezi „Justificare”, volumul 2, pagina 52, în englezește, și mărturiile competente citate acolo.) „Așa vorbește Domnul, Dumnezeu despre Tyr: Se vor cutremura ostroavele de vucelul căderii tale, de gemetele răniților și de măcelul din mijlocul tău. Acum tremură ostroavele în ziua căderii tale, stau îngrozite ostroavele mării de slărșitul tău. Căci așa vorbește Domnul, Dumnezeu: Când te voi prefăce într'o celale publică ca cetățile cari n'au locuitori, când voi ridică împotriva ta (Tyr-ul modern sau comercialismul) adăncul, și când te vor acoperi apele cele mari”. (Ezechiel 26:15, 18, 19). „Văslașii tăi te duceau pe ape mari: dar un vânt dela răsărit te va slărâma pe (Tyr-ul modern, pe marele comerț) în inima mărilor! Bogățiile tale, tărğurile tale și mărturiile tale, marinarii și cărmacii tăi, ceice îi dreg crăpăturile corăbiilor, și ceice fac schimb de mărfuri cu tine, toți oamenii de război cari sunt în tine, și toată mulțimea, care este în mijlocul tău, se vor prăbuși în inima mărilor, în ziua căderii tale”. — Ezechiel 27:26, 27.

• Puterea lui Iehova nu cunoaște margini. „Domnul face tot ce vrea în ceruri și pe pământ, în mări și în toate adăncurile”. (Psalm 135:6) În mijlocul tuturor acelor turburări ale puterilor naturii, în mijlocul vârtejurilor și cutremurelor de pământ, răunășia credincioasă a lui Dumnezeu va fi în siguranță și Iehova o va păzi de toate acestea. „Dumnezeu este adăpostul și sprijinul nostru, un ajutor, care nu lipsește niciodată în nevoi. De aceea nu ne temem, chiar dacă s'ar zgndui pământul, și s'ar clătina munții în inima mărilor. Chiar dacă ar urla și ar spumega valurile mării, și s'ar ridică până acolo de să se cutremure munții. — (Oprire).” (Psalm 46:1—3) O astfel de asigurare dela Domnul aduce răunășiei tărie și speranță.

• Când vedenia lui Habacuc s'a desfășurat, el a continuat să cânte demonstrațiunea înspăimântătoare a puterii lui Iehova în Armaghedon: „Soarele și luna se oprese în locuința lor, de lumina săgeților tale cari pornese, de strălucirea sulfei tale care lucrește”. (Habacuc 3:11) Soarele a existat deja cu mult timp înainte ca Dumnezeu să-l fi lăsat să apară ca să lumineze ziua, și tot așa și luna, pentru a fi o lumină în timpul nopții. (Genesis 1:16) Să în puterea sa de a lăza după plăcerea sa soarele și luna și astfel să lase pământul fără lumină atât în timpul zilei cât și în timpul nopții. Prin aceasta pământul ar fi învăluit în întunericul cel mai adânc, și anume în același timp alăt pe emisfera (jurnală dela din globul pământesc) de răsărit cât și pe cea de apus, și aceasta desigur ar împlini profesia: „Eu (Iehova)... fac întunericul”. (Isaia 45:7) În timpul vechiu Dumnezeu a pus pe slujitorul său Moise să-și întindă mâna spre cer și după aceea înediat s'a început un întuneric des care a învăluit întreagă țara Egiptului timp de trei zile, un astfel de întuneric lucăt a putut fi pipăit, și în timpul acestui întuneric poporul ales al lui Dumnezeu a avut lumină. (Exodul 10:21—23) Darea de seamă despre acesta prezice un întuneric și mai mare încă care în Armaghedon va veni peste întreg pământul. „Iată, vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mânie și urgie aprinsă, care va prefăce tot pământul în puștină, și va nimici pe toți păcătoșii de pe el. Căci stelele cerurilor și Orioul nu vor mai străluci; soarele se va întuneca la răsăritul lui; și luna nu va mai lumina. Voi pedepsi — zice Domnul — lumea pentru răutătea

ei, și pe cei răi pentru nelegiuirile lor; voiți face să înceteze mândria celor trufași, și voiți doborâi semeția celor asupritori". -- Isaia 13:9-11.

¹² Când se va lăsa acest întuneric, atunci vor fi adunate mase de oameni „în vale” și acolo vor fi îmbălate pânăce vor muri. „Via grâmeză-grâmeză (nota marginală: mulțimi de oameni sgomotoși în valea judecării, căci ziua Domnului este aproape, în valea judecării (alte trad.: deciziei)). Soarele și luna se întunecă; și stelele își pierd strălucirea”. (Ioel 3:11, 15) Oștirile puternice a lui Iehova va face pe dușman să tremure în întuneric. „Înainte lor (a oștirilor lui Iehova) se cutremură pământul, se zguduie cerurile, soarele și luna se întunecă, și stelele își pierd lumina. Soarele se va prefăce în întuneric, și luna în sânge înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată”. -- Ioel 2:10, 31.

¹³ Oștirile lui Iehova nu vor depinde în Armaghedon de lumina soarelui, a lunii sau a stelelor, în acel timp Iehova poate — și pare a fi sigur că el va face aceasta — să facă să apară o altă lumină de o astfel de intensitate încât în comparație cu aceasta chiar și soarele va fi întunecat. Închipuiți-vă ce impresie vor face aceste lucruri asupra oștirilor pământești ale lui Satan!

¹⁴ Examinează în această legătură, cuvintele cântecului rugăciune al lui Habacuc aruncă lumină asupra chestiunii: „Soarele și luna se opresc în locuința lor, de lumina săgeților tale cari pornesc, de strălucirea sulfei tale care lucește”. (Habacuc 3:11) Acolo va fi desvelit de tot „arcul” său (versetul 9) și săgețile șârănitoare trimise din arc vor da lumină. Această parte a textului este tradusă și în felul următor: „Soarele și luna s'au oprit în loc în înălțime dinaintea luminării săgeților tale strălucitoare, dinaintea strălucirii săbiei tale scânteietoare” (Berufeld). „Soarele și luna stau pe loc în locuința lor, lumina sunt săgețile tale care zboară în toate părțile, raza de lumină sulfele tale scânteietoare”. (Van Ess) „Soarele și luna se opresc în locașul lor, trasu-s'au la lumina săgeților tale, și la clipeala lăncilor tale strălucitoare” (după o Biblie românească). „Soarele și luna s'au oprit în înălțime; săgețile tale zboară asemănătoare luminii, ca strălucirea luminii este scânteierea sulfeilor tale” (Rotherham). Aceste traduceri întrebuintează echipamentul de război ca simboale. Săgeți și sulfe, care zboară ca lumină strălucitoare, arată proiectile luminoase de foc sau flăcări de foc asemănătoare fulgerelor sau focului lichid, care de fiecare dată nimeresc pe organizațiunea dușmanului în inimă. Probabil că Diavolul știe ceva despre aceea, că Iehova face și întrebuintează foc lichid (care curge), și așa a dat și Satan idei asemănătoare militarilor săi de pe pământ și l-a pus să fabrice pentru scopurile lor de război și foc lichid. În cursul războiului mondial Marea Britanie a făcut o mașină de război, care după cum se spune a fost în stare să arunce foc lichid la o depărtare mare și să mistuiască cele de soldați. Orier ar face și ar inventa organizațiunea lui Satan de pe pământ nu va putea opri marșul înainte al armatei lui Iehova. Martorii lui Iehova merg acum înainte în lumina fulgerelor adevăratului lui Iehova care le luminează acum în această lume întunecată. În Armaghedon oștirile lui Christos Isus, ale marelui Războinic, vor fi echipate cu proiectile care vor răspândi lumină oriunde vor sbura, și vor da lumina totdeauna când se va dori, altfel însă vor lăsa pe dușman în întuneric. Iehova a făcut de multe veacuri și a permis ca dușmanul să pângărească mai departe numele său sfânt și să prigonească pe martorii săi credincioși; acum însă se apropie timpul când va luera și va începe ofensiva. El a zis acelor care-l iubeser și-l serviser: „Așteptați-mă pe mine, căci m'am hotărât să mă scot la purdă și să-mi vărs urgia mea, toată aprinderea mâinii mele peste pământ” — Tefania 3:8.

¹⁵ Vedenia lui Habacuc despre Armaghedon a descoperit armata biruitoare și invincibilă a lui Iehova în asalt împotriva dușmanilor și cum îi nimicește în stânga și în dreapta. Habacuc a fost atât de entuziasmat de a-

ceasta încât a cântat (3:12): „Tu cutreieri pământul în urgia ta, zdrobești neamurile în mânia ta”. În timp ce Habacuc-ul modern, rămășița, vede prin credință marșul victorios al lui Iehova, sunt plini de bucurie și își înalță glasurile în cântece de laudă. În acest text „pământul” arată locuința dușmanului, și deoarece această organizațiune nelegiuită se întinde peste întreg pământul, aceasta înseamnă că „săgețile” lui Iehova sub Christos vor sbura peste întreg pământul. Aceasta a fost preambrit în timpul trecut, după cum zice Psalmistul: „Dumnezeule, când ai ieșit tu în fruntea poporului, și când mergeai în pustie, — (Oprire)”. (Psalm 68:7) Însemnarea cuvântului evreesc pentru „urgie” arată mână aprinsă, spumegândă. Aceasta arată la flăcările unei mâini aprinse căreia nimic nu-i poate șineca piept. „Cine poate sta înaintea urgiei lui? Și cine poate șineca piept mâinii lui aprinse? Urgia lui se varsă ca focul, și se prăbușese stâncile înaintea lui. Domnul este bun, el este un loc de scăpare în ziua necazului; și cunoaște pe cei ce se încred în el”. — Naum 1:6, 7.

¹⁶ Când va izbucni mânia lui Iehova în Armaghedon nimien și nicio putere nu-l va putea șineca piept, și despre aceasta este scris: „Domnul este Dumnezeu cu adevărat, este un Dumnezeu viu și un împărat vecinic. Pământul tremură de mânia lui, și neamurile nu pot să sufere urgia lui”. (Jeremia 10:10) Rămășița credincioasă însă să nu se sperie de loc la venirea de timpuriu a acestei hântări spaimnâtoare a dușmanilor prin Iehova, ba chiar nici să se neliniștească, ci toți care se încred pe deplin în Iehova să continue să cânte puterea și bunătatea sa plină de iubire. Spre întărirea copiilor săi credincioși zice acum Iehova: „Duce-te, poporul meu, intră în odaia ta, și încuie ușa după tine; ascunde-te câte-va clipe, până va trece mânia! Căci iată, Domnul iese din locuința lui, să pedepsească nelegiuirile locuitorilor pământului; și pământul va da sângele pe față, și nu-și va mai acoperi pe cei ce-i”. — Isaia 26:20, 21.

¹⁷ Iarăși ne este amintit aici că acesta nu este războiul nostru ci războiul lui Iehova și el va face lucrul de nimicire prin Christos Isus. „Zdrobești (Iehova) neamurile în mânia ta”. „În mână îmbălatești națiunile” (după Biblia engleză revăzută). Diavolul și instrumentele sale, „fiara” și „proorocul mincinos”, adună acum pe toate națiunile împotriva Sionului, adică împotriva organizațiunii lui Iehova, la război; și spre mângâierea și întărirea rămășiței care este acum pe pământ zice Iehova: „Căci acum multe neamuri s'au strâns împotriva ta, și zic: Să fie pângărită, ca să ne vadă ochii împlinindu-se dorința față de Sion! Dar ei nu cunosc gândurile Domnului, nu-i înțeleg planurile (alte trad.: hotărârile), nu știu că l-a strâns ca pe niște snopi în aric. Scoală-te, fiica Sionului, și trece! Căci îți fac un corn de fer și o copită de aramă (ca și cum Sionul ar fi un bou pisător), ca să sfărâmi multe popoare, și să închini Domnului prada lor (nota marginală: câștigul lor nedrept), să închini Domnului întregului pământ averile lor!” -- Mica 4:11-13.

¹⁸ Atunci banda Diavolului va primi din mâinile organizațiunii lui Iehova, din mâna Domnului, cele mai grozave lovituri: „Iată, te fac un cilindru de treerat nou de tot, cu mulți dinți; vei zdrobi, vei sfărâma munții, și vei face dealurile ca pleava”. -- Isaia 41:15.

¹⁹ Aceasta corespunde călcării teascului mâinii lui Dumnezeu, descrise în Apocalips 14:17-20. Aceste arată că Iehova a hotărât să pedepsească groaznic pe puterile răutății și astfel să le facă un sfârșit pe vecie așa încât nu se vor mai scula niciodată. (Naum 1:9) Însemnarea acestor proiectile a fost descoperită acum servitorilor credincioși ai lui Iehova pentruca în mijlocul prigonirilor să nu obosească și să nu le slăbească mâinile, ci să vestească mai departe cu bucurie mesajul lui Dumnezeu și a împărăției sale.

²⁰ Iehova este totdeauna consistent, de aceea el nici n'ar putea mântui pe nimenea și să-i deie viață, care nu vrea să se încreadă în el și să facă tot ce-i este cu pu-

„Nu! pentru păzirea onorabilității sau integrității sale inamicele lui Dumnezeu. Provocarea lăudăroasă și obraznică pe care a aruncat-o Satan în fața Domnului Iehova, a fost că niciun membru al neamului omnigenic nu poate să-i rămână credincios când este pus la probă. Există însă unamint care vor rămâne devotați în mijoc credincioșilor lui Iehova. Unii și li împrefectibile cele mai pline de putere, și pentru aceea se va pune Iehova cu întreaga putere sa în marele război. Vedenia lui Habacuc le-a făcut să cunosc despre această mântuire: „Leși că să izbăvești pe poporul tău, să izbăvești pe ȋnsul tău; sfărâmi acoperșul casei celui rău, o nimicești din temelie până în vârș (alte trad.: ai desvelit temelie sa până la grunaz). — (Oprire: după alte trad.: Sela) (Habacuc 3:13) Numai din cauză că mântuirea răscărilor este legată cu cinstea numelui lui Iehova, îi mântuie. Cei ce se încred pe deplin în el, îi strigă: „Scăpă-mă, Dumnezeule, prin numele tău, și fă-mi dreptate, prin puterea ta!” (Psalm 51:1) „Scăpare” nu înseamnă aici a lua pe cei ce strigă așa de pe pământ în cer, ci înseamnă a-i lua în viață pe pământ în ciuda tuturor vicislicelor terribile ale lui Satan și ale secerătorilor săi de la Ierusalim și pe cei ce și lucrul lor. Aceasta este o altă dovadă că unii dintre rămășița „veștitor”, până după Armaghedon și vor vedea nimicirea nașionilor. Și „Armaghedon” le-a făcut să știe că Iehova că dacă cauta sperențe și dreptate vor fi de asemenea mântuiri. Concluziunea generală care se încred în Iehova este exprimată în aceste cuvinte: „Eu însă voi privi spre Domnul, Îmi voi pune încredința în Dumnezeu mântuitorul meu; Dumnezeuul meu nu va asculta”. (Mica 7:7) „Tu ne răspunzi prin lucrurile tale. Iehova, Dumnezeul mântuitorul nostru, mântuiește lucrurile măgulite pământului și mării” (Psalm 65:5) Aceasta arată că poporul lui Iehova „atunci când războiul lui Iehova va izbucni, ei le vor fieta și se vor încrede cu totul în Iehova și li vor rămănea devotați în mod credincios, și că Dumnezeu li va izbăvi prin împefectibilele marelui război. Unșii lui Iehova știau că Iehova va reprezenta în timpul de acțiune ei reprezentarea împărăției lui Dumnezeu pe pământ, și Iehova li va izbăvi pe ȋnsul tău”, adică pentru prezervățiunea sau păzirea lor. Iehova a făcut Iehova Iehova „spre ajutorul ȋnsului tău” (Biblia Miniatură și Altele). Acesta este un răspuns la rugăciunile unșilor, după cum li s-a scris Psalmistul: „Acasta este ziua, pe care a făcut-o Domnul și de bucură și de veselie în ea! Mântuiește, Doamne, te rugăm! Mă izbăvește, Doamne, te rugăm!” (Psalm 118:21, 25) „Știu de acum că Dumnezeu scapă pe ȋnsul tău, și li va răspunde din ceruri, din cerșul lui cel sfânt; prin ajutorul atotputernic al dreptei lui. Unii se bizău pe carăle lor, după pe cum lor; dar noi ne bizău pe numele Domnului, Dumnezeului nostru”. (Psalm 20:6, 7) Rămășița de pe pământ este poporul lui Dumnezeu pe care li a uns cu spiritul său, înlocuind după cum este uns Regele lor Christos Isus. (1 Ion 2:20, 27; Ion 2:28, 29; Christos Isus este „brațul drept” sau „dreapta” lui Iehova, uns pentru a aduce secerare rămășiței unse în Armaghedon. În acel război mare numai unșii, care aparțin celui lui Christos, sunt pe partea sa; în timp ce toate nașionile care numai susțin a li urmași ai lui Christos Isus, vor sta pe partea dușmanului. A sosit timpul ca Christos Isus să descopere rămășiței sale credincioase: „Căci în inima mea era o zi de război, și venise anul celor răscăpărați ai mei (adică al rămășiței). Mă uitam împrejur, și nu era nimeni să măjude, și mă îngrozeam (alte trad.: miram, dar nu era cine să mă sprijinească) (ci toate nașionile erau în ostilitate dușmănoasă; atunci brațul meu li-a fost (urmasilor unși ai lui Christos) în ajutor, și urgența mea li-a sprijinit!” - Isaia 63:1, 5.

Capul hordelor cu totul depravate de nelegiuți este Satan Diavolul. În timpul răzvrățirii sale Dumnezeu a declarat că la timpul său rănduit va face ca capul lui Satan, a celui rău, să fie zdrobit. „Arămașie voi pune între tine și temelie, între sămănta ta și sămănta ei. A-

ceasta îți va zdrobi capul; și tu li vei zdrobi călcăiul”. — Geneza 3:15.

Habacuc a avut o vedenie despre zdrobirea adevărată a capului Diavolului și de aceea a căutat spre mărirea lui Iehova: „Tu sfărâmi capul din casa celui nelegiuți; tu desvelești temelie până la grunaz” (Zürcher). „Alți și Iehova din casa celui rău și nimicești fundamentul cu vâștile cele înalte”. (Leiser). Satan este capul casei sau organizațiunii nelegiuite, și temeliele pământice ale acestei case sunt în elementele vici ale politice, ale comerțului și ale religiei, încluse în „omul păcatului, fiul pierzării”. (Daniel 2:10-13) „Grunazul” este cel mai aprăpate de cap și de aceea reprezintă pe Gog, contandul cel mai înalt al armatei lui Satan, care este cel mai aproape de Satan și care va fi omorât în Armaghedon; după aceea Geneza 3:15 se va împlini pe deplin. „Dumnezeul păcii va zdrobi în curând pe Satan sub picioarele voastre. Harul Domnului este în Isus, Iehova să fie cu voi!” — Romani 16:20.

Cele de mai sus sunt adevărate pe deplin prin cuvintele următoare: „Domnul (Iehova), dela dreapta și stânga lui (Christos), zdrobește pe împărași în ziua mâneli lui. El face dreapta și stânga neamuri; totul este plin de triumf și mărte; el zdrobește șerpe pe șarpe înținderea sa”. (Psalm 110:5, 6) Aceste li s-a aplicat la vechea Egipt și va aplica în Armaghedon pe deplin la organizațiunea lui Satan, după cum este scris: „Despăcat-ai mării prin puterea ta, sfărâma-ai pe ape, capetele crocodilor (alte trad.: balaurilor); Sărbăt-ai capul Leviatanului, datu-l-ai de mâneare unui porțor, locuitor ai desșerturilor”. (Psalm 74:13, 14) Grunazul Leviatanului este șarpe, dar cu toate acestea Doamnu li va frânge gâtul. (Ion 41:22) De mulți ani Satan a fost cunoscut ca cel rău și capul nelegiuitii. Acum însă Iehova a desvelit, descoperit și li-a făcut cunoscut acele care se încred pe deplin în el întreaga casa celui rău, dela temelie până la temelie sau „grunaz”. Cu toate că aceste adevăruri au fost foarte mult răspădite de martorii lui Iehova printre oamnei, ele sunt printre numai de foarte pușini oameni și numai foarte pușini se dau vreme atențiune serioasă. De aceea toți trebuie să aște în Armaghedon ce este organizațiunea nelegiuită și că Diavolul formează capul ei; și Iehova va face aceasta cunoscut prin aceea că va dărâna și va distruge complet casa sau organizațiunea dela pământ până la pod. Așa va desveli el întreaga organizațiunea dușmanului și o va face prin aceasta de cea mai mare rușine și va libera întreaga creațiunea de toate îndobitocile cu privire la aceea care este organizațiunea nelegiuită în univers.

În acest loc al profetiei lui Habacuc apare iarăși cuvântul „Sela”. Acesta arată o nouă pauză în cântecul rugăciune.

Profetul a privit în vedenia sa nimicirea completă a dușmanilor și atât de înspăimântătoare a fost priveliștea încât a rămas mult sau buimăcit și a făcut pauză ca să mediteze. Descrierea războiului zilei cel mari a Dumnezeului Celui Atotputernic, după cum este dată în Apocalips, în profetia lui Zaharia și în alți profetii, arată că aceasta este ordinea după care se desfășura bătălia: Mai întâi va fi nimicită partea pământice a organizațiunii lui Satan; după aceea oștile lui Iehova sub comanda lui Christos vor ataca „Armaghedon”, fortăreața hordelor spirituale nelegiuite, și vor izbăvi cu totul pe nelegiuiții de acolo; Satan va trebui să vadă petrecându-se toate acestea sub ochii săi și apoi Christos va apărea pe ael șarpe vechiu, Satan, pe el și Iehova și li va curăța cu totul din cale. Căci vedea împlinirea marii vedenii profetice, acelu va fi așteptat prin priveliștea îngrozitoare încât va avea de mirare, teamă sfântă și frică și admirațiune și va cădea asupra demonstrațiunii marii puteri a lui Iehova Dumnezeu. După trecerea acestei pauze pare că profetul Habacuc începe să raporteze cu deamănuntul desșunele dintre lucrurile îngrozitoare a căror martor li-a mai fost. Apoi cântecul profetic sună cu putere și u-

mare spre lauda lui Iehova și unele dintre amănuntele războiului sunt raportate în felul următor: „Străpungi cu săgețile tale capul căpeteniilor lui, cari se năpustesc peste mine cu furtaună, să mă pună pe fugă, scoțând strigăte de bucurie, ca și cum ar fi și mâncal pe cel nenorocit în culcuș”. (Habacuc 3:11) „Străpuns-ai capul căpeteniilor lor cu însuși săgețile sale, când se repezără, ca să mă risipească, și tresăbură, cași cum ar voi să înghită pe un sărman în locul ascunderii sale”; după o altă traducere. Aici este vorba de „căpeteniile” sau capii unei organizații. În organizația lui Satan există diferite departamente și subdiviziuni peste cari este pus un șef sau un cap; și o pildă potrivită pentru aceasta este ierarhia romano-catolică cu căpeteniile ei care locuiesc în cetatea Vaticanului din Roma.

Această organizație, întocmiți ca alte părți ale societății satanice; are subșefi în diferitele părți ale pământului. Toate părțile organizației lui Satan, cu deosebire acești șefi, caută să nimicească acum pe martorii lui Iehova. La timpul său războiul Iehova îi va dezarma și va întrebuița armele lor proprii la pedepsirea lor. Isus a declarat că nelegiuirile acestor prizonieri blestemați ai martorilor lui Iehova formează o listă care va fi găsită mărturisind împotriva lor. (Marcu 13:9) Întocmai după cum oștirile dușmanului lui Gheleon s'au aruncat unele asupra altora, așa se vor ataca și căpeteniile diferitelor departamente ale organizației lui Satan care stau sub comanda lui Gog unele pe altele. Nu e de loc imposibil că aceste căpetenii se vor certă sau vor fi în neînțelegere cu privire la ceea cum trebuie să se deie lupta din care pricină în cele din urmă se vor bate într-oaltă. „Conducătorii” sau „căpeteniile cetelor lui” (după cum sună o traducere a versetului, 11 din Habacuc, capitolul 3; sunt oameni care au decizii asupra lucrurilor. Toți aceștia, căpeteniile sau judecătorii, care lan deciziuni, sunt în conspirația împotriva lui Iehova și a unsului său. Printre acești conspiratori se află și clericii înalți cari îndeamnă sau influențează pe „brațul tare al legii” (poliția) să aresteze pe martorii lui Iehova. Complici sunt și judecătorii de poliție și magistrații care se așează pe scaunul de judecător și sub influența căpeteniilor osândesc pe martorii lui Iehova și în chipul acesta lan parole la executarea conspirației împotriva Domnului și a unsului său. Nu trebuie să ne referim doar la faptele care există în Plainfield, New Jersey, și în alte asemenea locuri, și noi vedem acolo un bun exemplu despre căpeteniile sau șefii micilor diviziuni ale organizației lui Satan. În acord cu vedenia, și în acord cu faptele care se vor întâmpla în Armagedon, Iehova nu va cruța în Armagedon pe niciunul dintre dușmanii fie ei miei sau mari, ei va da ființă o răsplădă dreptă. (Ezechiel 9:5, 6) Blestemul va cădea asupra capului lor. Ei au urzit planuri diavolești împotriva martorilor lui Iehova și uneltirile lor rele le vor zdrobi capetele lor proprii. Rămășița eredincioasă va vedea aceasta și vor jubila când vor vedea pis cu pas înaintarea marelui război și în același timp vor cânta tare lauda numelui stăru al lui Iehova.

25 Poliția, preșinea și toți ceilalți conspiratori din New Jersey au fost înconștințiați prin declarații în presa lor proprie că martorii lui Iehova sunt consacrați serviciului și închinămintii Dumnezeului Celui Atotputernic; însă această înconștințare a slujit numai la ceea ce să facă pe conspiratori să spumege și mai mult de mânie. Acești conspiratori văd acum mitatea martorilor lui Iehova, și anume nu numai în New Jersey ci în tot locul pe pământ; și aceasta este dovedit prin faptul că conspiratorii din diferitele părți ale pământului s'au întrunat cu privire la martorii lui Iehova și se sfătuiesc împreună cum ar putea lucra mai bine împotriva acestor martori. Conspiratorii caută să nimicească pe martorii lui Iehova și cu privire la aceasta zice profetul: „Se năpustesc peste mine cu furtaună, să mă pună pe fugă”. „Cari au năvălit ca să mă străbensească” (Menge). „Sau năpustit ca să mă împărășie” (Zunz). „Se repezără ca să mă risipească” (după o traducere românească). „Care

se repezese ca să ne nimicească” (Van Ess) Dușmanii conchid că împărășierea martorilor lui Iehova va dovedi inutilitatea lor și în chipul acesta se va pune un capăt lucrului mărturisirii adevărului printre popor. De aceea se repezese dușmanii sau conspiratorii la prigonirea unșilor Domnului. Rămășița a fost însă înștiințată că asilul violent al dușmanului este zadarnic deoarece Dumnezeu este seculul eredincioșilor săi. Linile de bănie ale lui Iehova rămân statornice și neînfrante și Iehova întoarcă în Armagedon armele dușmanilor împotriva capetelor lor proprii și-i risipește. Rămășița va vedea aceasta și va cânta încă și mai tare lauda lui Iehova.

27 În primul rând preșii sunt aceia care urzesc planuri pentru prigonirea și distrugerea martorilor lui Iehova; și ei fac aceasta în felul tuturor conspirațiilor rele, adică în secret. Profetul zice: „Scoțând strigăte de bucurie, ca și cum ar fi și mâncal pe cel nenorocit în culcuș”. (Habacuc 3: 11) Cu ocazia adunărilor regulate ale alianței preșilor acești conspiratori urzesc planul de a îndemna pe poliție să aresteze și să închidă pe martorii lui Iehova, în același timp clerul însuși se șine nevăzut înapăia culliselor și-și dă aere de evlavie, bun și mare. Când clericii au făcut un plan cum să aducă la îndeplinire lucrul lor satanic împotriva unșilor Domnului se bat așazicând reciproc pe umăr și rād în hohote; atât de mult se bucură despre ceea „să înghită pe un sărman în locul ascunderii sale”; gândul lor plin de bucurie este de fapt să înghită pe cel apăsut în locul ascuns” (Rotherham). „Ei jubilează ca și cum ar putea să înghită pe cel sărac în locul ascuns” (Zunz). „Săracul” este clasa unșilor Domnului, adică rămășița. Aceasta a fost adusă în locul ascuns al Domnului. (Psalm 91:1). „Cursa” (după traducerea Van Ess) despre care este vorba aici arată în mod clar procederea secretă a dușmanilor care, caută să ascundă dinaintea ochilor altora ceace fac ei în secret. În felul acesta maschează mișcările lor și șin pe oamenii cinstiți în neștiință despre ceea ce se va întreprinde în realitate împotriva poporului lui Iehova. În Germania înduplecă pe Guvern să se poarte brutal cu martorii lui Iehova sub motivul că siguranța statului cere lucrul acesta; în timp ce de fapt și în adevăr niciunul dintre martorii lui Iehova n'a ridicat vrednă mână împotriva statului și nici nu va face un asemenea lucru nici-odată. În Quebec (Canada) se aduce ca scuză sau justificare pentru prigonirea martorilor lui Iehova că acești martori ar fi agitatori, și de aceea s'a poruncit să se ia măsuri împotriva lor pentru a preveni sau înlătura o răscoală. În New Jersey și în alt loc banda politică și comercială este îndemnată de preșine să procedeze împotriva martorilor lui Iehova sub motivul că unșii Domnului ar fi agenți comerciali și sunt activi pentru o întreprindere comercială și prin urmare formează o concurență comercială. Ei stăruiesc că martorii lui Iehova nu pot merge prin țară și să predice evanghelia numai dacă cer mai întâiu dela poliție o permisiune și o și primesc. De fapt poliția nici n'ar da o astfel de permisiune dacă i s'ar cere; și este sigur că martorii lui Iehova nu vor cere nici-odată o permisiune ca să facă ceace le-a poruncit Iehova Dumnezeu ca să facă. Cei care sunt amestecați în conspirația nelegiuată împotriva poporului lui Dumnezeu lan măsuri ascunse pentru aducerea la îndeplinire a planurilor lor, și întocmai ca tatăl lor Diavolul se servese în străduințele lor de a nu lăsa să se vadă motivul și scopul lor rād de înșelăciune, fraudă și minciună. Următoarele cuvinte ale Psalmistului descriu în mod potrivit acțiunea și motivele preșinilor nelegiuți și ale compliceilor ei. „Stă la pândă lângă-sate, și vede pe cel nevătălat în locuri dosnice; ochii lui pândesc pe cel nenorocit. Stă la pândă în ascunzătoarea lui, ca teul în vizuină; stă să prindă pe cel nenorocit. El prinde, și-l trage în lașul lui; se îndoaie, se pleacă, și-l cad săracii în ghiare? El zice în inimă lui: Dumnezeu uită! Iși ascunde fața și în veac nu va vedea!” -- Psalm 10:8-11.

28 Fiii lui Satan în baie de clerici caută să și mascheze faptele lor și se sfătuiesc în ascuns împotriva unșilor lui

Dumnezeu. „Fac planuri pline de vițeșug împotriva poporului tău, și se sfătuiesc împotriva celor ocrotiți de tine. Veniți, zice ei, să-l nimicim din mijlocul neamurilor, ca să nu se mai pomenească numele lui Israel! Se strâng toți cu o inimă, fac un legământ împotriva ta”. — Psalm 83:3-5.

22 Ei lucrează în felul acesta sprijinindu-se pe părerea simțului că Dumnezeu nu va ajuta acele care răspundesc cârțile care dau explicațiune despre Biblie și împărăția lui Dumnezeu. Dar se apropie timpul când va izbucni deodată bătălia Armagedonului și aceasta va aduce pe acești conspiratori la cunoștința durerosă că Iehova este cu martorii săi credincioși și că niciunul dintre conspiratori nu va fi lăsat nepedepsit pentru omorurile lor asemse. Iehova are un birou al inteligenței cu care nu se pot măsura „inșeleții” bandei lui Satan, deoarece ei nu sunt nicidecum în stare să înșele pe Domnul. Iehova nu poate fi surprins niciodată. El cunoaște fiecare mișcare a bandei nelegiuite oricât ar fi ea de secretă. El știe ce face dușmanul sau are de gând să facă, și zice credincioșilor săi să fie cu răbdare și să-l aștepte pe el până când va fi sosit timpul său rânduit de a lucra. Iehova descopere acum aceste lucruri în scopul vădit de a da întărire și speranță unșilor împotriva cărora dușmanul poartă războiu. Văzând credincioșii dinainte ce va face Dumnezeu prigonitorilor lor, se bucură de a-și continua lucrul și ei nu vor lăsa nicidecum să le slăbească mâinile.

23 Continuând să înșire faptele mari ale Domnului împotriva dușmanului, rămășița cântă: „Cu căi tăi mergi pe mare, pe spuma apelor mari”. (Habacuc 3:15) Mările dușmanului nu pot opri marșul înainte al războinicilor birători ai lui Iehova. „Dar mai puternic decât vuetul apelor mari, și mai puternic decât vuetul valurilor năpraznice ale mării, este Domnul în locurile cerești”. (Psalm 93:1) Cu toate că Satan și banda sa a abuzat (a folosit rău) de mărele naturale și cu toate că răul care a înstrăinat de Domnul Dumnezeu mărele simbolice, prelunde că ele sunt proprietatea lui, ele totuși nu aparțin Diavolului ei Domnului. „A lui (a lui Iehova) este marea, el a făcut-o, și mâinile lui au întocmit ursorul”. (Psalm 95:5) Marea nu aparține marelui comerț. În războiul Armagedonului Iehova poate și va și păși după voia sa prin mări și nimic nu-l va putea împiedeca. De pe acum este deja voia sa ca lucrul său de mărturie să fie adus la îndeplinire pe deplin, și nici o împotrivire nu va putea împiedeca lucrul acesta. Iehova a dat poporului său pe care l-a ales pentru numele său un mesaj și Dumnezeu se va și îngriji de aceea ca el să-l și poată transmite. „Eu sunt Domnul, Dumnezeu tău, care slăvesc marea și fac să-i urle valurile, și al cărui nume este Domnul oștirilor. Eu pun cuvintele mele în gura ta, și le acopăr cu umbra mâinii mele, ca să întind ceruri noi și să întocmesc un pământ nou, și să zic Sionului: „Tu ești poporul meu.” — Isaia 51:13, 16.

24 Habacuc își continuă cântecul cu aceste cuvinte: „Când am auzit”: și după ce a primit vedenia despre războiul universal, a zis: „Mi s'a cutremurat înăuntrul: în vestea aceasta, mi se înfiară buzele, imi intră putrezirea în oase, și-mi tremură genunchii. Căci aș putea oare aștepta în tăcere ziua necazului, ziua când asupritorul va merge împotriva poporului” (alte trad.: ziua când se va sui cel ce va ataca pe popor). (Habacuc 3:16) Vedenia a sguitul și a turburat pe Habacuc foarte tare. Vedenia despre Armagedon pe care a descoperit-o Domnul acum rămășiței este înspăimântătoare și înfricoșată, și ei numai prin harul lui Dumnezeu pot povesti allora despre ea. Aceasta este vestirea mântii lui Iehova și nu a vremii om. Când transmisi mesajul dușmanului, ei sunt atacați foarte aspru, ocăriți și maltrădați de potrivnicii din pricina aceasta. Unși tremură acum, însă nu din pricina faptelor pe care le face dușmanul sau amenință că le va face, ci din pricina lucrurilor înfricoșate care le-au fost descoperite acum și pe care Dumnezeu este pe cale de a le face în Armagedon pe pământ. Unii vor zice, cum au zis și mai înainte: Lunca are destul necaz și nu mă

trebuie să i se zugrăvească și necazul apropiat. Cei credincioși însă nu vor ezila să vestească mânia lui Iehova împotriva organizațiunii lui Satan, și ei fac aceasta fără frică și cu bucurie. Rămășița vede acum ce îndărătnic se împotrivesc oamenii acestei lumi rele mesajului lui Iehova, și martorii săi văd deasemenea și aceea ce pedepsă groaznică va veni peste acești îndărătnici. Se cere o inimă și o minte cari sunt tari în credință în Iehova pentruca cineva să nu se deie înapoi de spaimă dinvitea zilelor înspăimântătoare și îngrozitoare care sunt tocmă înaintea noastră; dar Iehova dă poporului său tărie prin aceea că-l umple de cunoștința vocii lui în orice fel de înșelăciune și pricepere spirituală și astfel îl face în stare să continue vestirea curajoasă a numelui și a împărăției sale.

25 Habacuc a tremurat și a zis: „Căci trebuie să aștept liniștit ziua necazului” (după Biblia americană) În timpul trecut unii dintre consacrați obișnuiau a zice: „Măș bucura dacă aș muri și dacă aș putea scăpa în felul acesta de timpul necazului”. Rămășița credincioasă însă n'are acum o astfel de dorință. Acum nici n'auzim de niciunul dintre ei zicând că ar voi să moară înainte de Armagedon și să meargă în cer. Dorința rămășiței este să trăiască și să vadă cum își execută Iehova judecata asupra dușmanilor spre justificarea numelui său sfânt, oricât de înfricoșătoare ar fi această privesc. Aceasta este bătălia lui Iehova și rămășița știe că ea este dreaptă. Acum se odihnesc în credință și scot „strigăte de bucurie în așternutul lor” al liniștii inimii. (Psalm 149:5) În timp ce rămășița tremură din pricina lucrurilor pe care le vede venind peste popoarele pământului, ea știe că siguranța ei este în mâna puternică a lui Dumnezeu, și în această nădejde se odihnesc credincioșii. Habacuc a tremurat din pricina distrucțiunii îngrozitoare care va veni peste popor, „când acela va înainta împotriva poporului”, „când el, care trebuie să năvălească cu trupele sale, va veni împotriva poporului” (Hotherham). „Când se va sui împotriva poporului, atunci va tăbări asupra lor cu trupele sale (nota marginală: îi va tăia în bucăți)” (Biblia engleză). Aceasta, evident, înseamnă că atunci când Gog va începe atacul său, Iehova năvălește asupra oștirilor lui Gog și le taie în bucăți. (Mica 4:11; 5:1, 2; Habacuc 3:16) Atacul lui Gog trebuie și va fi o neizbândă completă, și aceasta va fi împlinirea cântecului rugăciune pe care-l cântă acum rămășița. Rămășița continuă să cânte așteptând cu răbdare ziua când Dumnezeu va zdrobi cu totul pe dușman în războiul universal.

Incredere

26 În acest loc al cântecului profetic înaintea ochilor profetului apare în vedenie o mare nenorocire, dar cu toate acestea în fața soamei pustioare apropiate el își exprimă increderea sa deplină în Dumnezeu. Așa se încrede și astăzi rămășița preumbrită de profetul Habacuc pe deplin în Iehova. Văzând în vedenie mizeria, profetul zice: „Căci smochinul nu mai înflorește, și fruct nu mai este pe viță, lipsește fructul măslinului, și ogorul nu mai dă bucate; oile lipsește din țară; și nici un bou nu mai este în grajduri”. (Habacuc 3:17) Referența se accasta la rămășiță? sau ce înseamnă?

27 Smochinul simbolizează dulceața și fruct bun. „Dulceața mea și rodul meu cel minunat”. (Judecători 9:11) Pentru rămășița credincioasă a lui Iehova smochinul simbolic a înflorit deja, și rămășița mânâncă cu bucurie din dulceața fructului împărăției. Ei locuiesc acum în „țara sfântă”, în starea fericită a Domnului, în locul ascuns și sub smochin. (Zaharia 3:10) „Vița adevărată” este Christos Isus care acum a venit și a adunat pe credincioșii săi la sine în templu și acolo rămășița jubilează deoarece mirele s'a întors și Domnul Isus bea vinul din nou cu ei. Cei din rămășiță, ea mlădițe ale viei adevărate, întind spre lauda lui Iehova fructul viței. Măslinul este un simbol al grăsimii, al bunei stări, al luminării, al păcii și al unității rămășiței cu Christos Isus. (Psalm 133:1-3; Ju-

decătorii 9:9) „Lipsește fructul măslinului”; aceasta nu se poate referi la rămășiți; deoarece servul lui Iehova este asemănat cu un măslin verde și plin de fructe în casa lui Dumnezeu. (Psalm 52:8) Cei „doi măslini (simbolici)” stau la dreapta și la stânga sfeșnicului lui Iehova. Rămășița este luminată și nutrită într-una din lucrurile binecuvântate care-i sunt descoperite prin limpezirea Cuvântului lui Dumnezeu. (Zaharia 1:3, 11, 12; vezi „Pregătiri de Conflict”, pagină 65 în engleză: „Și ogorul nu mai dă bucate”. Ba dimpotrivă, rămășița primește acum „hrană la timpul potrivit” din belșug, care-i este dată de Iehova. (Psalm 101:27; 115:15) Copiii Sionului sunt învățați de Iehova. Tatăl lor, și ei sunt nutriți din cele mai bune bucate. (Psalm 117:11) Lucrul rămășiței pe câmp se mărește spre lauda lui Iehova. „Oile lipsesc din țară”. La rămășiță tocmai contrarul este cazul. Ei au fost aduși în turma lui Dumnezeu, în templul lui Iehova, și el, Păstorul cel mare, și Christos Isus, „Păstorul cel bun”, îngrijese acum această turmă cu hrană îmbelșugată. (Ezechiel 34:11-16) „Și nici un bou nu mai este în grajduri”. Ia ce privește pe rămășiță, ea a fost unită din nou cu Domnul și adusă în templu, și la porunca sa ea merge și duc oamenilor fructul sau rodul împărăției. În grajdul Domnului sunt „vite”. „Voiu înmulți pe voi oamenii și, vitele, cari vor crește și se vor înmulți; voiu face să fiți locuiți, că și mai înainte, și vă voiu face mai mult, bine decât la început; și veși și că eu sunt Domnul”. (Ezechiel 36:11) „Vitele” în acest text înseamnă vite de povoaară. În prezent martorii lui Iehova au multe astfel de vite de povoaară care le ajută să facă lucrul Domnului, ca radio, aparatele de vorbit electrice, fonograful, căștile, revista, automobilele sonore și altele. Niciodată nu s'a dat o mărturie atât de activă pentru numele Domnului ca în timpul prezent. Iehova zice poporului său credincios, prin profetul său Isaia: „Voiu scoate în sămânță din Iacob, și din Iuda un moștenitor al munților mei; aleșii mei vor stăpâni țara, și robii mei vor locui în ea. Saronul (câmpia Saronului) va sluji ca loc de pășune oilor, și valea Acor va sluji de culcuș hoilor, pentru poporul meu care mă va căuta”. (Isaia 65:9, 10) Toate faptele arată că această parte a profetiei din Habacuc 3:17 nu se referă la rămășița credincioasă.

22 Mai există și o altă clasă de oameni pe pământ compusă din oameni plini de bunăvoință față de Dumnezeu și această turmă crește acum în grajduri. (Maleahi 4:2) Aceștia au o parte la ducerea poverilor prin faptul că duc oamenilor vestea împărăției. Acești „Jonadabi” refuză să îmbrace hainele hanței lui Salan și de aceea nici nu sunt nimiriți din grajduri ci rămân în favoarea Domnului.

23 Stările care există astăzi în rândurile poporului lui Dumnezeu arată că versetul șaptesprezece al profetiei lui Habacuc amintit mai sus în care este descrisă o mare foamete nu se poate referi la poporul lui Dumnezeu. Această concluziune este sprijinită mai departe prin cuvintele versetului optsprezece al profetiei. Foametea descrisă în versetul al șaptesprezece trebuie să se referească la cineva; însă printre poporul lui Dumnezeu nu stăpânește foamete după auzirea Cuvântului lui Dumnezeu și după vestirea mesajului său, ei printre ei stăpânește tocmai starea contrară. Profetul Habacuc a zis că el se va bucura oricărui stări nenorocite sau mizeră ar fi, și tot așa se mărește bucuria rămășiței și acum pe zi ce merge. Care este deci aplicațiunea adevărată a versetului șaptesprezece? Răspunsul se arată clar când vedem că tocmai starea descrisă de profetul Habacuc stăpânește astăzi în țările „creștinătății” necredincioase. Intocmai ca Israel. „creștinătatea” susține a servi pe Dumnezeu. În anul 1918, când împărăția a fost întencională, Domnul a venit la templul său. „Creștinătatea” a primit-o pe Rege a aruncat îngrijirea lui Dumnezeu de la sine și s'a întors la urciunea, Liga Națiunilor, și a pus-o pe aceasta în locul împărăției. De la 1918, și cu deosebire, de la 1928 încolo, când s'a vărsat al șaptea cupă a mării și la congresul din Detroit s'a făcut procla-

mațiunea împotriva lui Salan și în favoarea lui Iehova, care a fost răspândită foarte mult pe pământ, a stăpânit foamete în „creștinătate”. Din acel timp „creștinătatea” se află în starea mizeră descrisă de profetul Habacuc (3:17) și din aceasta nu se va restabili niciodată. La puțin timp după aceea declarațiune din anul 1928 a venit mare depresiune economică peste „creștinătate” și aceasta continuă. „Creștinătatea” este bătută atât în mod simbolic cât și literal de foamete și pestilență, și stările descrise devin din ce în ce mai rele. „Creștinătatea” este acum lăsată cu totul din favoarea lui Iehova după cum arată în mod clar descrierea din versetul al șaptesprezece.

24 Cu toate stările mizerabile care domnesc acum, Habacuc declară având aceasta în vedere: „Dar eu mă bucur în Domnul, tresar (de bucurie) în Dumnezeul mântuirii mele”. (Versetul 18) Depresiunea economică mondială face ca și martorii lui Iehova să sufere într-o măsură oarecare de pe urma ei prin faptul că sunt siliți să fie extrem de economi pentru a-și putea procura lucrurile cele mai necesare, însă ei nu sunt atât de îngrijați din pricina binecuvântărilor vremelnice. Ei năzuiesc mai înainte la sau caută împărăția lui Dumnezeu, și conform făgăduinței sale prețioase, ei îi îngrijeste cu lucrurile de care au lipsă. Imprejurarea că Scriptura este sprijinită pe deplin de faptele fizice sau perceplibile, inclusiv stările mizerabile de astăzi ale „creștinătății”, este o altă dovadă pentru rămășiță că Armageddonul este aproape.

25 Domnul, în templul său a luminat pe rămășiță, și ei se bucură și cântă: „Mă bucur în Domnul, și sufletul meu este plin de veselie în Dumnezeul meu; căci m'a îmbrăcat cu hainele mântuirii, m'a acoperit cu mantaua neprihănirii (alte trad.: dreptății), ca pe un mire împodobit cu o cunună împărătească, și ca o mireasă, împodobită cu sculele ei”. (Isaia 61:10) „Nici în templu Domnul a luminat pe poporul său și l-a făcut tare și îndrăzneț ca să neargă ca martorii săi și să vestească mesajul împărăției sale. Chematul lucrătorilor pentru câmp n'a fost în zadar; dimpotrivă, el a găsit tot mai mult ecou și lucrul mărturiei s'a tot mărit. Marșul continuă înainte al trupei mici de martori ai lui Iehova precum și nutrirea lor continuă din hrana prețioasă pe care a pregătit-o Iehova spre binele lor spiritual, îi face să jubileze și să sară de bucurie. Ei au recunoscut pe deplin ce adevărate sunt cuvintele lui Neemia: „Bucuria Domnului este țărta voastră”. (Neemia 8:10) Darea mărturiei a făcut pe unii să cârtească și să se plângă, dar în ce privește pe rămășiță aceasta l-a înmulțit bucuria. Mulți dintre martorii lui Iehova se văd siliți să locuiescă în case montabile pe automobile sau în corturi și ei trebuie să-și câștige pâinea zilnică prin mari străduințe, însă zelul și bucuria lor nu sunt deloc micșorate prin aceasta. Prigonirile prin dumani se tot înmulțesc, însă acestea nu pun capăt bucuriei rămășiței. Dimpotrivă, credincioșii continuă să „tresară (de bucurie) în Dumnezeul mântuirii mele”. Ei văd și știu că ziua justificării lui Iehova a sosit și că prin urmare și ziua liberării lor se apropie. Ei văd că acum aceste cuvinte ale lui Isus se referesc la ei: „Când vor începe să se împlină aceste lucruri, să vă uitați în sus, și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră s'a apropiat”. (Luca 21:28) Cei din rămășiță știu că ei stau pe partea lui Iehova și că el este Dumnezeul lor. „Dumnezeu este pentru noi Dumnezeul izbăvirilor, și Domnul, Dumnezeu, ne poate scăpa de moarte”. (Psalm 68:20) Liberarea și izbăvirea rămășiței va veni pe deplin în Armageddon, și la acel timp fericit privește acum rămășița cu mare bucurie, deoarece este vorba de numele lui Iehova și acesta va fi justificat acolo. Nu conforturile pământești sunt motivul bucuriei lor, ci faptul că se este permis să le vorbească la justificarea numelui lui Iehova. Ei cântă: Iehova este „Dumnezeul mântuirii mele”. „Dumnezeu va fi pururea slăva inimii mele și partea mea de măștină”. -- Psalm 73:26.

26 Pentru a face pe martorii lui Iehova să caute, ei sunt foarte asupriți și apăsați de dușmani. Au fost făcute

legi pentru a sili pe acești credincioși să renunțe sau să părăsească lucrul Domnului și să fie supuși hudei lui Satan; dar în loc să ezideze clase Habacuc de astăzi cântă: „Domnul Dumnezeu este lăria mea; El îmi face picioarele ca ale cerbilor (calle traducez: ciuteleor), și-mă face să merg pe înălțimile mele. . . Către mări marelui cântăreșilor. De cântat cu instrumente cu coarde”. -- Habacuc 3:19.

¹⁰ David a cântat un cântec asemănător când Iehova l-a scăpat de mâna dușmanilor săi. (Psalm 18:31-46; 2 Samuel 22:1, 32-35) Poporul Domnului este asemănat aici cu o călă sprintenă și sigură. „El îmi face picioarele lui ca ale cerbilor și mă face să pășesc sigur” (Menge). Rămășița știe să scape îndemănatec de mulțimea de dușmani și să fugă sprinten și sigur la marea stâncă a mântuirii ei și acolo să se uce sus și astfel să se pună în siguranță în locuri care sunt inaccesibile pentru prigonitorii ei. Iehova (ine pe credincioși informați dicinate și ei implinesc în grabă ordinal său. Înlocuim ea cerbilor timidă se (în departe de baia prigonitoare, și ea servi credincioși ai lui Dumnezeu nu se dau în locurile la care se due de obicei oamenii de lume. (Job 39:1) El continuă să cânte: „Domnul... mă face să merg pe înălțimile mele”. Israel s'a dedat la serviciul sau cultul lui Satan pe înălțimi. (1 Impărași 3:2) Rămășița credincioasă a lui Iehova se închină lui Dumnezeu pe înălțimile adevărate și aprobate de el unde sunt foarte sus deasupra dușmanilor și prin urmare în siguranță. Rămășița poate fi sigură despre aceea că atâta timp cât se (ine pe aceste înălțimi ale serviciului și ale devotamentului față de Dumnezeu, ea se află pe Stâncă și sub ocrotirea Celui Prea Înalt. (Psalm 18:2) De pe aceste înălțimi rămășița va fi martor al războiului zilei celei mari a Dumnezeului Celui Altputernic și va vedea cum biruiește Iehova. Înălțimile dușmanului însă vor fi strivite cu totul de Iehova. -- Amos 1:13; Mica 1:3.

¹¹ Acest cântec rugăciune este dedicat „mai marelui cântăreșilor”. După Psalmul 68:21, 25 acest cântec rugăciune este însoțit de muzică de instrumente cu coarde. „Maestrului de muzică, cu instrumentul meu cu coarde” (Menge). „Pe harfa mea dublă”, (Rotherham). În acest cântec-rugăciune al rămășiței mai marelui cântăreșilor reprezintă pe Christos Isus, Mesagerul sau Solul lui Iehova în templu, supraveghetorul și dirigentul cântăreșilor templului. Așa a inspirat Iehova pe profetul Habacuc să dedice cântecul-rugăciune marelui Justificator al numelui lui Iehova; și acest fapt arată că rămășița sau membrii picioarelor Justificatorului trebuie să fie cu atențiune la semnalul său și să cânte. El cântă acum o strofă a cântecului celui nou. -- Apocalips 11:1-3; Psalm 33:3, 4.

¹² Timpul este aproape când oamenii pământului, care au auzit sunetul vocilor martorilor lui Iehova proclamând numele și împărăția sa, vor ști că Iehova a trimis pe acești cântăreși printre ei: „Iată că tu ești pentru ei ca un cântec foarte plăcut, al muzicii care are un glas frumos și cântă bine pe coarde. Ei îți ascultă cuvintele, dar nu le îndeplinesc de loc. Când se vor întâmpla însă aceste lucruri, . . . și tu ai să te întâmpli? -- vor ști că era un proroc în mijlocul lor”. -- Ezechiel 33:32, 33.

¹³ Iarăși se arată izbăvirea sau bunătaea plină de iubire a Dumnezeului nostru față de poporul său, și anume de data aceasta în descoperirea profeciei lui Habacuc. Profetul din verghine a văzut cum unii au fost prigonți în mod crud și brut în mod insultător, și el a strigat la Dumnezeu pentru a afla motivul. Habacuc-ul de astăzi, adică rămășița, a suferit din mâinile organizațiilor lui Satan un tratament înșel și s'a mirat pentruce; și văzând nedreptățile lui mai mare și pângărirea continuă a numelui lui Dumnezeu, a strigat la Domnul. Înlocuim după cum Habacuc a întrebat pe Dumnezeu despre motiv, așa stă și rămășița de-a vedea și caută să afle de la Domnul de ce s'au putut întâmpla aceste lucruri. Acum au învățat că Iehova Dumnezeu a permis dușmanilor să continue să prigonescă pe rămășița pentruca credincioșii să

aiă ocazie să-și păzească neprilătirea lor înaintea lui Dumnezeu și pentruca faptele dușmanilor să fie o măr-turie împotriva lor. Apoi Iehova arată poporului său că el va păși în curând peste pământ și va nimici pe oștările, dușmane și va justifica pe deplin numele său mare. Profetul Habacuc i s'a dat o vedenie despre acel răz-boiul Armaghedonului, și acum îi este permis și rămășiței să vadă prin credință ceva din felul cum se va da. El va fi cu mult mai umilitor, înfricoșător și impo-zant decât cum ar putea fi descris acum în vreo limbă omenească oarecare. Rămășița vede în credință ce se va întâmpla în curând și știind că aceasta înseamnă justifi-carea lui Iehova și liberarea lor, izbucesc în cântec de bucurie.

¹⁴ După profecia Domnului ziua pentru proba finală a sosit și hordetele lui Satan caută să silească pe toți cei ce servesc pe Dumnezeu să devină necredincioși, să cadă și să moară. Aceste străduințe ale dușmanului însă cu siguranță nu vor izbăvi. Cei ce iubesc și slujesc pe Iehova nu se sprijinesc pe prieterea lor ci se încred în Domnul; și credincios făgăduinței sale, el îi conduce pe calea pe care trebuie să meargă. Rugăciunea apostolului inspirat a fost în această zi implinită deoarece cei credincioși sunt acum umpluți „de cunoștința voiei lui (a lui Iehova) în orice fel de înțelepciune și pricepere spiri-tuală” și în felul acesta ei au fost întăriți. Rămășița a cunoscut scopul lui Iehova și voința sa cu privire la ea însăși și înțelege pe deplin că ceasul pentru proba finală a sosit. De aceea rămășița din Germania, Quebec, New Jersey și din alte locuri de pe pământ să rămână statornică, ori ce fel de prigoniri ar trebui să sufere, și să se sprijinească cu încredere pe Iehova. Dușmanul este răulăcios, crud și extrem de hotărât să nime-cească pe credincioșii lui Dumnezeu. Prigonirea credin-cioșilor de acum înainte se va tot mări până la marelui război. Noi nu trebuie să așteptăm sau să dorim altceva decât ceea ce permite Iehova. În timp ce rămășița în ea însăși n'are putere ea să reziste dușmanului, fiecare din credincioși să se eugele: „Dumnezeul cel vecinic este un loc de adăpost, și sub brațele lui cele vecinice este un loc de scăpare. El a izgonit pe vrăjmaș dinaintea ta, și a zis: Nimiceste-l. Ferice de tine, Israele (poporul ales al lui Iehova)! Cine este ca tine, un popor mântuit de Domnul, scutul care îți dă ajutor, și sabia care te face slăvit? Vrăjmașii tăi vor face pe prietenii înaintea ta, și tu vei călca peste înălțimile lor”. -- Deuteronomul 33:27, 29.

¹⁵ Ce-am putea cere sau dori mai mult decât a sta în luptă pe partea lui Iehova? Noi știm că el va birui și va libera pe credincioșii lui. Domnul este în templul lui cel slânt; rămășița a fost adunată la el la Armaghedon; războiul a sosit și prigonirea martorilor lui Iehova va fi continuată; ei însă nu se vor teme nici de oameni și nici de Diavol cu toate legile răuvoitoare existente sau care sunt făcute acum și aplicate sau executate împotriva unșilor Domnului; și cu toate prigonirile brutale și ocările pe care le sufăr, niciun membru de al rămășiței nu va tremura sau se va teme și nici nu va lăsa să-i slăbească mâinile în lucrul vestirii împă-răției. Aceasta este o luptă extrem de înburcătoare, și feridit este acela care ia parte la ea și rămâne devolat în mod credincios Celui Prea Înalt. De când am cunoscut pe Domnul, noi am avut o dorință să locuim vecinic în casa sa. De când am fost adunați în templul său, această dorință de a fi vecinic la Domnul a devenit și mai mare. Așa dar fiecare din rămășița să rămână ferm și statornic în Domnul, și el a dat în aceste zile, ale străntorării hrană înburcătoare și în mla și va face această mai departe pentruca toți să fie înprosperați prin aceasta și să fie întăriți în speranța lor și acolo, care-l iubesc și-l slujesc, să le fie garantată mântuirea sau scă-parea. Toți aceștia să-și ridice acum capetele și să-și unească glasurile lor în cântare: „Domnul este lumina și mântuirea mea; de cine să mă tem? Domnul este sprijinitorul vieții mele; de cine să-mi fie frică? Când

înainteaăză cei răi împotriva mea, ca să-mi mănânce carnea, tocmai ei -- prigonitorii și vrăjmașii mei -- se elatină și ead. Chiar o oștire de ar tăbări împotriva mea, inima mea tot nu s'ar teme. Chiar războiul de s'ar ridică împotriva mea, tot plin de încredere aș fi. Cu lucrul cer dela Domnul, și-l doresc fierbinte: aș vrea să locuiesc toată viața mea în casa Domnului, ca să privesc frumusețea Domnului, și să mă minunez de templul lui. Căci el mă va ocroti în colibu lui, în zina necazului, mă va ascunde sub al acoperișul cortului lui, și mă va înălța pe o stâncă. Iată că mi se și înalță capul peste vrăjmașii mei, cari mă înconjoară: vouă aduce jertfe în cortul lui în sanctul trâmbei, vouă cânta și vouă lauda pe Domnul". -- Psalm 27:1-6.

Intrebări pentru studiu

- Alin. 1. Când și cum vor ajunge toți să cunoască puterea nemărginită a lui Iehova? Ce se poate vedea de pe acum din mărima și sfârșitul sau rezultatul Armăgheidonului?
- Alin. 2-4. Arată că declarațiunea lui Habacuc: „Tu despici pământul ca să dai drumul râurilor” a fost în acel timp un adevăr istoric, și dacă împlinirea ei ca profetie are loc acum.
- Alin. 5-10. Aplică, citând texte din Scriptură, cuvintele următoare atât ca fapt istoric cât și ca profetii care trebuie să se îplinească acum sau care se află deja în curs de împlinire: a. „La vederea ta se cutremură pământul”; b. „se năpustesc râuri de apă”; c. „adâncul își ridică glasul, și își înalță valurile în sus”. Cine va vedea și va înțelege această arătare minunată a puterii lui Iehova? și ce impresie va face aceasta asupra lor?
- Alin. 11-14. Intorcăți ca mai sus aplică și aceste cuvinte: d. „Soarele și luna se opresc în locuința lor”; e. „de lumina săgeților tare cari pornesc, de strălucirea săbii tare care lucește”.
- Alin. 15-19. Arată, după cum reiese din textele biblice respective, când și pentru ce înainte de timpul când a primit Habacuc vedenia sa a cutreierat Iehova pământul în urgia sa și a zdrobit națiunile în mâinile lui, și când și pentru ce va face el aceasta în împlinirea declarațiunii profetice. Explică pentru ce a permis Iehova atâta timp ca numele său să fie pângărit și martorii săi credincioși să fie prigoniți și pentru ce deabia în zilele acestea și-a descoperit scopul și și-a limpezit profetiile sale scrise.

- Alin. 20. Cine este acela care în versetul 13 este numit „poporul tău” și „ansul tău”? Când și cu ce condițiune îi va izbăvi Iehova? Cum și pentru ce?
- Alin. 21-23. Explică și aplică cu ajutorul textelor biblice următoarele declarațiuni profetice: „Sfârșim capul casei celui nelegiuit, desvelind temelii până la grunaz”.
- Alin. 24-26. Ce arată profetiile în ce privește ordinea în care se va desfășura războiul zilei celei mari a Dumnezeului Celui Atotputernic? Arată cât de la locul ei este expresiunea „Sela” care aici apare din nou în cântecul-rugăcime profetic. Cum și când va străpunge Iehova „capii celilor sale cu săgețile sale (ale capului nelegiuit)? Arată prin faptele cum se năpustesc peste mine ca furtuna, să mă spulbere”.
- Alin. 27-29. Arată, citând fapte ca dovadă, că declarațiunea următoare profetică se află acum în curs de împlinire: „Bucuria lor era să înghită pe cel sărac în locul ascuns”.
- Alin. 30. Când și cum a lucrat Iehova așa cum este declarat în versetul 15? Cum va împlini el această parte a profetiei?
- Alin. 31, 32. Aplică versetul 16.
- Alin. 33-36. La cine se aplică versetul 17? și care sunt textele biblice și faptele care dovedesc că aceasta este aplicațiunea adevărată?
- Alin. 37, 38. Pentru cine s'au dat expresiunile profetice ale bucuriei din versetul 18? Explică această bucurie având în vedere stările prezise în versetul 17.
- Alin. 39, 40. Arată care este însemnarea și aplicarea declarațiunii profetice din versetul 19: „Domnul Dumnezeu este lăria mea; el-mi face picioarele ca ale cerbilor, și mă face să merg pe înălțimile mele”.
- Alin. 41, 42. Explică și aplică dedicațiunea: „Către marea marelă cântăreților”.
- Alin. 43, 44. Ce vede așa dar poporul lui Dumnezeu anunțat dinainte prin strigătul lui Habacuc la Dumnezeu și prin dorința sa de a afla motivul pentru prigonitorii și tratamentul infam pe care le-au suferit unii din mâna altora; mai departe prin declarațiunea sa de mai târziu: „Domnul mi-a răspuns”?
- Alin. 45. Ce văd membrii rămășiței acum ca privilegiul, răspunderea și siguranța lor în legătură cu raportul lor cu Domnul din timpul prezent? Care sunt unele dintrre marile binecuvântări de care se bucură deja din mila sa și care sunt anunțate dinainte în Psalmul 27:1-6? Pentru ce le-a arătat Iehova favoarea sa?

(W. T. din 1 Iulie 1935).

Revista „Vestitorul”

Între popor se pot găsi împrăștiati mulți Ionadabi sercioși, iubitori de Dumnezeu, cărora să li se recomande revista „Vestitorul”. Totodată trebuie să li se explice că prin studierea regulată a revistei le va ajuta ca să înțeleagă adevărurile adânci din Biblie și prin aceasta vor ajunge la izvorul păcii și al binecuvântărilor. Toți acei Ionadabi cari doresc a cunoaște revista „Vestitorul”, o vor primi dela Societate timp de 3 luni ca numere de probă în mod gratuit și dacă o iubesc, și-o pot abona pentru ei după acest timp.

Sunt rugați toți abonații revistei, ca acolo unde cunosc sau găsesc în timpul lucrului astfel de persoane cinstite, să le trimită adresa exactă la Societate. Unde sunt administratorii de reviste, acolo toate adresesele să se predeie și el le va trimite toate odată. De asemenea și administratorii de reviste să și noteze că dela cine căle

adrese a trimis și acela, din a cărui adrese trimise vor reieși cele mai multe abonamente în grupă, va primi ceva cadou dela Societate.

REDACȚIA.

A v i z

Începând dela 15 Octombrie a. c. vor fi angajați mai mulți ajutori-pioneri, cari vor transmite bunătatea lui Dumnezeu semenilor lor, cu ajutorul răspândirii literaturii. Toți aceia cari iubesc pe Dumnezeu și pe aproapele lor și le permite împrejurarea, sunt invitați ca să intre în această lucrare. Lucrătorii ajutori pot ca să păsească în lucrare pentru 1-2-3 luni și dacă se vor dovedi corespunzători și vor voi ca să rămână și pe mai departe, atunci vor fi angajați pentru lucru permanent. Doritorii să scrie la Societate, descriind pe larg situațiunea lor familială și materială, precum și adresa exactă și identitatea lor.